

LYŠKÁNORA 53

Nepravdivelný občasník pro vnitřní potřebu Nurnské družiny
Zimosmeř 1062 Liscannor, Nurnská oblast, západní Gwendarron

** Motto tohoto čísla * Je to pravda, že prasata smrdějí * Všechny věci, který jsem zažil, byly skvělé *
* Já označuju pravdu * Nestěžuju si na podvýživu * Byl jsem neohrabané tlusté dítě *
* Dokážu se vytáhnout vejš než ostatní **

Motto tohoto čísla

„...Měli tam jenom starýho nemohoucího kouzelníka...“

Palaš

„...Máme s sebou taky starýho nemohoucího kouzelníka...“

Dolwen

Je to pravda, že prasata smrdějí

Tento rozhovor jsem si připravil neplánovaně a narychlo. Proto se čtenářům omlouvám, že kladené otázky možná již byly Myšilovem zodpovězeny někdy v minulosti a naopak, že se možná zapomenou zeptat na něco důležitějšího. I tak si myslím, že rozhovor s jedním z nejstarších družiníků bude zajímavý.

Gerllod Moskyt

Klabzeji, ty jsi už takový družinový veterán, který pamatuje mnohé. Na bývalého „škrabáka“ armidenské armády jsi to dotáhl docela daleko. Považuješ své rozhodnutí opustit Armiden za své životní, nebo si myslíš, že jsi někdy učinil ještě důležitější rozhodnutí?

No tak na tuto otázku ti odpovím. Já mám teďka v podstatě takový problémy. Po smrti Melatara Vranty jsem se poměrně uzavřel do sebe. Navíc jsem nebyl znovu zvolen starostou, takže já jsem se teď na nějakou dobu poměrně uzavřel a v podstatě nepřemýšlím moc o obecních a o družinických záležitostech. Nicméně odpovím ti. Svě rozhodnutí opustit Armiden považuju za velice zásadní věc, která mi zachránila život. Dospěl jsem k tomu postupně, dospěl jsem k tomu shodou okolností. V té době jsem neměl jinou volbu. Nicméně myslím si, že

v mém životě bylo více zásadních rozhodnutí, které ovlivnily můj život. Například rozhodnutí stát se druidem, rozhodnutí vstoupit do řad Nurnské družiny. Například rozhodnutí, kdy jsem se dlouze rozhodoval, zda mám zachránit život Rienu Gwarditovi, nebo ne. Potom jsem se rozhodl, že mu ho zachráním. On se mi v podstatě odvděčil tak, že na to do několika směn zapomněl. Ale myslím si, že to byla správná věc. Dodneška to vidím jako správnou věc a takových zásadních rozhodnutí jsem měl určitě víc.

Před nějakou dobou po návratu z Gorganu to vypadalo, že se budeš ženit. Nakonec sis to na poslední chvíli rozmyslil a tvá nastávající skončila v náručí dalšího starého mládence, nynějšího starosty Getda. Proč sis ženitbu na poslední chvíli rozmyslil?

Ééé..., v podstatě můžu nazývat věci pravými jmény. Moje nastávající byla kurva! Ééé..., já jsem měl velký komplex, že jsem nenašel ženu svého srdce. Dlouho jsem byl panice. O panictví jsem přišel ke konci výpravy z Mukuru, což mi velice pomohlo k pozvednutí mého ega, ale stále jsem prostě toužil a dodnes toužím po rodině. Ve chvíli, kdy jsem potkal ženu, která se menuje Ria, ééé..., velice se mi líbila a chtěl jsem ji pojmout za manželku. Věděl jsem už v té době, že manželství s ní by mi přinášelo velké problémy a že by mě stálo spoustu peněz, což jsem se přesvědčil i v době, kdy jsem si ji přivedl do Liscannoru a asi týden u mě pobývala. Nicméně dodnes děkuju, a chtěl bych opravdu říct, že děkuju Menhorianovi Nocturno Blathelovi z Cairn, nováčkovi ve vesnici, který za mnou jednoho večera přišel, sedl si se mnou jako chlap s chlapem a rozmluvil mi, abych horlivě se nesnažil tvou svatbu uspišit. Abych si spíš věci dříve rozmyslel, a že v podstatě to není žena pro mě. Já jsem potom o tom hodně přemýšlel, o tom, co mi Menhorian řek, a rozhodl jsem se, že ji vyplatím a seženu jí zaměstnání, což jsem udělal tenkrát ve Vranigostu.

V nálevně jsem jí zajistil v podstatě ubytování a práci. A rozešel jsem se s ní, já myslím, že v podstatě v dobrém. Potom její další osudy již nejsou moje věc. Že Getd si ji vzal za ženu, je jeho věc. Já proti ní nemám nejmenšího a myslím, že jsme se rozešli v dobrém. A chtěl bych taď ještě jednou tedy poděkovat Menhorianovi Blathelovi, který v podstatě mi tuto svatbu rozmluvil a myslím si, že to bylo správné rozhodnutí.

Ty jsi byl dvakrát po sobě zvolen liscannorským starostou. Dle mínění většiny obyvatel jsi si ve své funkci vedl docela dobře. Bylo pro tebe velké zklamání, když tě na tvém postu vystřídal Getd Ruindorský?

Je..., je..., je jedna věc, že jsem byl už starostováním v tu dobu unavený a po smrti..., ééé, smrti Melatara Vranty jsem trošku se stáhnul a trošku jsem začal jsem cítit, že bych se o starostování nebo o chod vesnice staral poněkud hůř než do té doby. Když tedy přišly ty volby, šel jsem k nim s tím, že bych ani..., že bych ani..., možná i částečně přijal s povděkem, kdybych nebyl zvolen. Nicméně zase na druhou stranu ego je ego a zase je jasné, že ve chvíli, kdy člověk není zvolen, tak se ho to trošičku dotkne. V té volbě mým horkým kandidátem pro mě byl Getd Ruindorský právě a ve chvíli, kdy já jsem se vlastně dostavil k volbě, protože já jsem přišel se zpožděním a už valná většina liscannořanů odhlasovala, já byl vlastně postaven před otázku, zda volit Getda nebo ne, protože bylo jasné, že Getd má v tu chvíli stejně hlasů jako já a Getd ještě nevolil a já jsem nevolil. Getd potom řekl, že volí mě..., ne mě nevolil, volil někoho..., už si nevzpomínám, a já jsem měl v podstatě volbu. Buď volit sebe a tím posunout oba dva do druhého kola, anebo volit Getda. Já jsem se rozhodl pro volbu Getda, protože nedokážu si představit, že bych byl možná v druhém kole zvolen a to tím způsobem, že bych volil sám sebe. Proto jsem volil Getda a tím to bylo jasné a rád si docela odpočinu.

Před několika lety, ještě za tvého starostování, tě Kutouš Králík nařkl z toho, že máš okolo svého domu svinčík. Změnil se nějak tvůj přístup k hygieně od té doby?

Nóóó..., ehm. Pokud ta otázka je postavená tak, jestli se změnil můj přístup k hygieně, tak nevím, jestli se změnil můj přístup k hygieně. Nicméně můj přístup obecně k mému pozemku a k tomu, o čem vyprávěla naše večerní debata s Kutoušem Králíkem, tak takový přístup se nezměnil. A navíc dnes jako člověk, který je obyčejným občanem, ani nemám potřebu se nějakým způsobem hájit.

Starosta..., nota bene starosta Getd mi dodnes nic nevytkl, takže si myslím, že jsem byl tenkrát v právu, co se týče rozhovoru s Kutoušem Králíkem. Takže nezměnil jsem své stanovisko.

Jak vzpomínáš na napadení Liscannoru Klogou? V té hrozné události zahynul i Melatar Vrant, kterého jsi vychovával po smrti jeho rodičů pěknou řádku let.

Tak to byla příšerná událost. Pomínu-li, že při tomto přepadení zemřel Melatar Vrant, který v té době dosáhl deseti let a já jsem mu měl předat jeho grunt a vlastně postavit ho na jeho vlastní nohy, aby se staral sám o sebe, a pomínu-li to, že tam zemřel hrdinskou smrtí Kutouš Králík v naprosto marné boji, tak pro mě to byla děsná událost, poněvadž jsem byl starosta a Liscannor byl napaden a já se nemohl sebrat a utéct. Já jsem tam musel zůstat a věděl jsem, že tam zůstanu, dokud buď my nezvítězíme nebo nezemřeme, protože já bych tam musel padnout. A to byl ten problém, že jsem věděl, že Liscannor nemůžu opustit, i kdyby ostatní utekli. Takže přepadení Klogou ve mně zanechalo těžké stavy..., těžké stavy..., ééé..., těžké stavy. Já jsem z toho ještě dodneška zrcenej. Pomínu i to, že mi Klogyni přísluhovači vyvražďili cokoli, co bylo živého v mém domě, kromě mě. A pomínu i to, jakým způsobem znetvořili krajinu okolo Liscannora. Mám na mysli vznik lomu v lese a vznik palisád na louce nad Liscannorem a spoustu mrtvých. Takže nerad bych, aby se tato událost znovu opakovala. Stejně tak nemohu zapomenout zneuctění hrobů na obecním hřbitově. Tato událost se dotkla i hrobů rodu pana Longodona, vlastní hroby jeho blízkých byly zneuctěny mezi prvními.

V družině jsi již zažil pěknou řádku výprav. Která v tobě zanechala nehlubší stopy, vynecháme-li hned tu první, kde jsi málem umrzl?

Tak určitě to bylo..., to byla výprava, kdy jsme pátrali po stopách Čmelicha. A mám na mysli událost ve Štangru. O té již jsem v minulosti určitě hovořil. Dodnes z toho mám šedivý vlasy a dodnes si pamatuju přátelství lidí, kteří tenkrát ve Štangru byli a kteří byli v zdánlivě bezvýhodné situaci. Dalším z výprav..., další z výprav, která na mě zanechala velké stopy, byla výprava do Mukuru, kde jsme byli ve zcela neznámém prostředí pro nás a nejistotě, protože tamější kraje ovládaly zcela a naprosto jiné zvyky, než na které jsme zvyklí v civilizovaných krajích. Takže tam jsme si nemohli ani..., tam jsme se báli i usnout a dodneška, když někdo vysloví slovo cháb, tak mi jde mráz po

zádech. Potom si zamozřejmě... velké stopy na mně zanechalo uvěznění v Trindindolu, kdy nás elfové po vstupu na jejich svaté, posvátné území okamžitě poslali do arestu a tam se k nám chovali dost, dost nevlídně. Pořádně jsme ani nedostávali najíst, byli jsme obvinění z něčeho, co jsme neprovedli. Měli jsme být souzeni a snad i odsouzeni na doživotí. A jako když jsme se pak z vězení dostali lští, nějakou dobu jsme pak v Trindindolu pobývali, tak jako když si dneska před očima promítnu jaksi beznadějně trpaslíků a hobitů v tom kraji, tak je mi z toho špatně. Nerad bych se do Trindindolu kdy vrátil.

Jak jsi nesl fakt, že poslední vůdce Dolwen ti přidělil tolik kořistí, kolik ti přidělil?

No tak..., především bych chtěl říct, že Dolwen je Mukuřan. Je to v dnešní době jediný Mukuřan na celém světě, kterýho mám rád. Neexistuje žádný jiný Mukuřan, kterýho bych choval v lásce. Dolwen, myslím si, že Dolwen je velice správný chlap, správný válečník a správný přítel, který je obětavý, což je na Mukuřana velice neobvyklé, podle mého názoru. A to, že se stal vůdcem a to, že mně přidělil poměrně jaksi nízký podíl kořistí, já mu to nemám za zlé. Udělal chybu. Myslím, že ho už spousta lidí nebude volit za vůdce. Já nevím, jestli ho budu nebo nebudu volit za vůdce, protože za jeho vůdcování mám pocit určitý jistoty a bezpečí. Na druhou stranu vůdce Dolwen jak nebyl..., nebo jak ve své domovině byl zvyklý na utrpení a na příkoří, které mu bylo činěno na každém kroku, jako každému obyvatelovi - dyť to známe, to jeho..., to jeho..., ten jeho výraz, že v Mukuřu čeká člověka buď dril, dril, dril nebo práce, práce a nic víc a možná potom nějaké bošlev - tak všichni víme, z jakých poměrů vyšel a on se teďka až přehnaně snaží být spravedlivý ke všem a snaží se o to tak moc, že ve skutečnosti vyjde ten výsledek naplano a že ta spravedlnost trochu pokulhává. Já mu to za zlé nemám, pamatuju si to. Možná mu to někdy otluču o hlavu, ale bude to jenom v dobré víře. A myslím si, že je to správný chlap. A nemíním se mu za to hák ve zlém úmyslu mstít.

Hodláš se ještě někdy věnovat chovu prasat?

No, určitě bych se chtěl věnovat chovu prasat nebo nějakého domácího zvířectva. Možná bych spíš šel do chovu koz a v podstatě měl je na mlíko a na maso, což prasata na mlíko mít nemůžu. A kozy miň smrděj. Je to pravda, že prasata smrděj, chtěl bych to tady říct naplno. Ale určitě bych chtěl chovat domácí zvířectvo, protože je pravda, že mám rád okolo sebe život a ten teďka v mém domě trochu chybí.

Ty jsi již v družině zažil mnoho lidí. Které období tvého působení ti z hlediska vztahů s ostatními nejvíce vyhovovalo?

Ták, určitě to byly okamžiky, kdy jsme při pátrání po Čmelichovi vstoupili do Štangru. Tenkrát prostě jsem cítil v každém družiníkovi, který do Štangru přišel, přítele. A byl jsem mu zavázán. I tím, že jsem přežil, měl jsem všechny rád. Naopak ti, co se do toho dolu nedostali a hlídali venku, tak ti pro mě po té době, co jsme se z dolu dostali ven, byli pro mě jaksi cizí. Byli pro mě cizí, neměl jsem si s nimi co říct. S těma, co byli vevnitř, s těma prostě jsem byl v tu chvíli, cejtíl jsem k nim děsný pouto. No, druhou výpravou byl určitě Mukur. V podstatě od chvíle, kdy jsme se přiblížili na dohled mukurské hranice, kdy jsme prošli nebo podstupovali průchod mukurských hranic a různými peripetiemi na hranicích, tak od té chvíle až do šilený úlevy, kdy jsme uprchli přes hranice Mukuřu zpátky ven, tam prostě ta družina, tam jeden, tam jeden..., tam každý z nás byl článkem, o něž přijít by by byla tragédie. A tam jsem nechtěl, aby někdo z mých přátel umřel, protože, můžu to říct, tam všichni, kdo byli účastní té výpravy uvnitř Mukuřu, byli moji přátelé a děsně jsem litoval smrti, nešťastné smrti Štrkězovy. Protože ten tam zemřel nešťastnou náhodou a vinou horlivosti. A vzpomínám na tyhle časy velice rád. Protože já jsem rád, když družiníci drží při sobě a když jsou sobě přáteli.

Taková klasická otázka, ve které se můžeš rozpovídat. Jak bys zhodnotil současnou družinu?

Tak hodně si vážím a hodně mám rád Menhoriana Blathela. Je to dáno tím, že mi pomohl v jednom osudovém okamžiku mého života, a to je mojí plánované ženitby. Je to událost, kdy on jako nováček v Liscannoru se postavil a stal se jedním z pilířů vlastně toho, že jsme Klogu dokázali přemoci a že jsme zvítězili. Byla to i..., nebo obdivuju ho i za jeho práci, kdy vyložil význam magických kruhů a jejich, jejich moc. Kdy mi vlastně nenásilným způsobem, jakožto nováček, vysvětlil, že kruhy a magická znamení, která se objevily na liscannorském hřbitově, mohla mít a měla jiný význam, než já jsem jim přisuzoval. A vysvětlil mi to tak nenásilným způsobem, že já jsem se nemohl jakožto starý družiník ani urazit a dokonce jsem se velmi poučil z jeho práce. Takže to je k Menhorianovi Blathelovi. Myslím si, že má v družině velkou budoucnost. Ale bych vzpomněl určitě Gerlloda Moskyta, kterého znám z Liscannoru. Znal jsem jeho otce a mám k němu teda určitý vztah z hlediska toho, že je to dítě jednoho

dávneho družiníka, za jehož působení v družině a za jehož i starostování jsem do Liscannoru i do družiny vstoupil. Vzpomínám, nebo zajímavá je pro mě i osoba Fionna Ruindorského, k němuž v současné době nacházím nový a bližší vztah, protože dříve jsem k němu měl spíše záporné..., záporný vztah kvůli událostem, které se občas staly v liscannorském lese za dávneho starostování Burbaga, kdy v podstatě Fionna jsem tenkrát mival za vedlece, který se prohání po, řeknu to i takhle naostro, po mých lesích a tam s lukem a šípky vyhání pána lesů ven z jeho území. Vzpomínám určitě i na spoustu dalších lidí. V podstatě je tam taková zvláštní postava Adona, jehož mám za urvaného jedince, který spíše, než by cokoliv v družině, s čímkoliv družině pomohl, spíše střílí lidem do zad a nic se mu za to neděje a je přítěží. Během výpravy, které říkáme „Svatební procesí“, je to známá výprava, ve které jsme poznali pitomou Fialu Ómorkovou, která si vzala Hefta, tak Adon byl družině přítěží tím, že ochorěl a a..., nákou chřipkou, eště se přitom nechal v tom stavu tetovat, dostal zánět do ruky a my jsme opravdu nevěděli, co s ním v tom stavu dělat. Třeba ve chvíli, kdy ochorěl Fionn chřipkou nebo čimsi, tak to mi tolik nevadilo, protože za to nemohl. A my jsme se samozřejmě snažili s tím nějak naložit, tak aby posláni družiny nebylo ohroženo a aby Fionn nezemřel. Ale v případě Adona, to už..., toho bych asi umřít tenkrát nechal. A dále samozřejmě nemůžu nezmínit Dolwena. Mukuřana Dolwena, kterýho si vážím, i když mi srovnává podíly na kořisti téměř s Libovým Horácem, který je pro mě opravdu záhada. Jak může vůbec získat náěk podíly pokladu? Ale... samozřejmě nesmím zapomenout, protože ten pán by se urazil, na mága Rienu Gwardita z Křivé věže. Křivá věž zde říkám v uvozovkách a smějí se, ale ona ta věž sice křivá..., sice křivá je, ale co já vím, tak návrhy a stavební plány k této věži vypracovával Menhorian Blathel, takže vím, že ta věž sice možná je křivá, ale stabilní. Ale chtěl bych říct, že Rien Gwardit je osoba, se kterou se v družině setkávám už dlouhou dobu. Je to velice starý a zasloužilý družiník. Jednou jsem mu zachránil život a... ééé, nevím jestli on si na to dodneška pamatuje, nebo jestli tuhle vzpomínku v sobě potlačil. Nicméně mám ho za velice zkušeného, velice přemýšlivého elfa, ale mám za to, že někdy mu najít správné řešení a správný názor trvá poměrně dlouho a že i jeho nerozhodnost při kouzlení nebo bojových akcích přináší až zbytečně jeho osobě posměch. Což si jistě nezaslouží. Ale je pravda, že moje vztahy k Rienu Gwarditovi se výrazně zlepšily. A dnes vlastně s Rienem Gwarditem cvičíme chov psů a už jsem i v jeho věži bydlel a on kdysi dávno bydlel i u mě. Myslím si, že naše vztahy se budou do

budoucnu zlepšovat a to, co se děje v Trindindolu, s tím nemá nic společného. Pro mě je to sice trindindolan, ale je to pro mě v dnešní době, dá se říct, přítel.

Já si neodpustím doplňující otázku. Ty říkáš, že Fionn Ruindorský chodil s lukem po lese. A dělal tam, bohové vědí, co. Ale on to vehementně popírá, že to není pravda. Je to pravda, nebo není? Stačí mi jedno slovo.

No, Fionn Ruindorský určitě po lesích neběhá a nedělá, bohové vědí, co. To se svého času říkalo o mně, a to taky nebyla pravda. Nemám důvod tvrdit, že tam dělá, bohové vědí, co. Nicméně je pravda, že jsem ho v lese viděl s lukem a šípem, kterak se bezcílně proháněl. Pravděpodobně, myslím si, že pytláci. Myslím si, že pytláci, že lesy kolem Vranigostu nejsou tak hojně na zvěř a on chodil do lesů k Liscannoru. Já tady říkám na rovinu, že jsem ho v tom lese viděl. Dokonce chtěl po mně střílet. Bylo to v době, kdy jsem z lesa vyháněl baby, které tam chodily krást dříví.

Jak si představuješ svojí budoucnost? Nechtěl bys přeci jednou oženit? Nebo alespoň nějakého potomka jestli bys nechtěl někde po sobě zanechat?

No tak oženit bych se určitě chtěl. To je moje dávná touha, ale nenašel jsem ještě dneska ženu, která by se mi líbila, se kterou bych chtěl žít, ale o co hůř, ženu, která by se mnou chtěla žít. A chtěla žít v takových podmínkách a v takovém domě, jako žiju já. Takovým životem, jakým žiju já..., jaký můžu nabídnout. Takže chtěl bych se oženit. Zanechat potomka bych určitě chtěl. Já mám na ženy smůlu a nevím, jestli se mi to vůbec podaří, protože já nebudu chtít slevit ze svého životního standartu a nevím, jestli to ona příslušná žena bude akceptovat. Nicméně rád bych měl ženu a rád bych měl děti.

Tak to je všechno. Já ti moc děkuju a myslím si, že to bylo moc pěkný povídání.

Všechny věci, který jsem zažil, byly skvělý

Poté, co jsem rozprávěl s Klabzejem Myšilovem, mi to nedalo a musel jsem se na několik věcí otázat i slovně mága Rienu Gwardita. Nakonec z toho vyšla docela zajímavá zpráva tohoto starého družiníka. Posuďte sami.

G.M.

Riene, ty jsi už takový rozhovorový veterán. Povídání s tebou bylo vždy u čtenářů populárné. Jak se cítíš před tímto rozhovorem?

Cítím se trošičku nervózní. Doufám, že to bude lepší, než to bylo minule.

Před nějakým časem jsem dělal rozhovor s Klabzejem Myšílovem, ve kterém se vyznal z toho, že stále cítí vůči své osobě velkou křivdu od tebe za to, že jsi mu nikdy nevyjádřil poděkování a účtu za to, že ti v Mukuru zachránil život. Co ty na to?

K tomu bych se chtěl vyjádřit. Že pokud jsem, pokud jsem..., jak to říct? Chtěl bych k tomu..., chtěl bych se k tomu vyjádřit tak, že samozřejmě jsem Klabzejovi Myšílovovi strašně moc vděčný za to, že mi v Mukuru zachránil život. Strašně moc to pro mě znamenalo a myslím si, že to, co pro mě udělal, se nedá odvděčit vlastně ničím na světě. To, že sem mu za to nepoděkoval, bylo způsobené..., bylo způsobené. Takhle..., nebo takhle. Já jsem měl pocit, že jsem mu poděkoval, ale shodou okolností jsem mu zřejmě nepoděkoval. Pokud jsem to nečinil, jak jsem řekl, což jsem zřejmě asi nečinil, jak Klabzej Myšílov říká. Takže tímto se mu velice omlouvám a byl by sem rád, kdyby tímto přijmul mé hluboké poděkování za to, co pro mě udělal. Děkuji ti, Klabzeji.

Riene, ty pamatuješ opravdu mnoho výprav, procestoval jsi nespočetné kraje. Která z těch cest v tobě zanechala nejhlubší vzpomínky?

Těch vzpomínek je strašně moc a země... nevím, jestli bych ty země dokázal seřadit od nejlepší po nejhorší. Nebo od nejzajímavější po nejméně zajímavější. Myslím si, že všechny země, který jsem procestoval, byly nádherné. Všechny věci, který jsem, zažil byly skvělé. A i když to někdy byly věci, u kterých mi šlo o život, tak..., tak ty věci znamenaly pro mě zkušenosti, a každá zkušenost člověka posílí. Takže tímto. Myslím si, že Mukur je země, která ve mně nechala největší stopu.

Ty ses ve svém životě věnoval nejprve magii ohnivě. O tom jsi již vyprávěl. Poslední léta se však podle všeho raději zabýváš praktikami mágů. Rád odhaluješ úmysly protivníků a snažíš se vnikat do cizích myslí. Alespoň taková je moje laická představa. Dokonce jsi schopen zabíjet mentálními útokem. Proč ses vydal touto cestou a co ti přináší?

K tomu radši... Já to vezmu radši... Nebudu nad tím přemýšlet. Já jsem se začal věnovat tomuto druhu magie, protože mě to velice lákalo. Protože mě to zajímalo. Protože si myslím, že je to lepší způsob, než..., že je lepší protivníka ovládnout a využít, než ho zabít a... zabít.

Zůstaňme ještě u toho mentálního souboje. O co tě obohatal tento souboj s hromadou kamení a čím souboj s kočkou? Možná tomu pouze nerozumím a vyvedeš mě z omylu.

Všechno je to souboj jako souboj. A i když se provádí mentální souboj jakoby s hromadou kamení, a i když se provádí mentální souboj jakoby s obyčejnou kočkou, tak to..., tak to není..., tak to nejsou obyčejná..., tak to není obyčejná hromada kamení, ale... a ani obyčejná kočka. S obyčejnou hromadou kamení samozřejmě nelze mentálně bojovat. Není s čím. Jde o to, že... Tam není podstata bojovat s hromadou kamení, ale bojovat s magickou podstatou nebo s tím kouzlem, které tu magickou hromadou kamení vytvořilo, a tu porazit. Pokud se podaří narušit tohleto kouzlo, tak je potom..., mentálně podaří narušit tohleto kouzlo, které tu magickou hromadou kamení vytvořilo, tak se ta magická hromada prostě zničí. Je to to samý, jako zasáhnout jí magickou zbraní nebo třeba ohnivým kouzlem nebo bleskovým kouzlem.

Čtenáře by jistě velice zajímalo, jaká je nyní situace v tvé domovině. V tajemné zemi Trindindol. Ještě je území obsazené skřety? Klabzej Myšílov dokonce v nějakém rozhovoru prohlásil, že skřeti jsou vlastně v právu. Co je na tom pravdy?

Klabzej Myšílov..., nemluví pravdu. Ehm..., o tomto. Samozřejmě. Jako ve spoustě..., jako ve spoustě věcí. Situace v mojí domovině se začíná z mého pohledu zlepšovat. Takhle. Začal bych vojenskou situací. Podařilo se..., podařilo se opravdu za velkých ztrát jak na životech, tak na majetku, se podařilo odrazit útok, který přišel ze skřetí strany, ale..., ale jak jsem řekl. Byly tam obrovské ztráty a myslím, že Trindindol nebude nikdy takový, jaký býval. Nynější správci města a okolí se proto rozhodli, že bude..., jediná šance pro budoucnost Trindindolu není v tom, aby Trindindol zůstal uzavřenou oblastí, ale bude se muset částečně otevřít světu, obchodu, a bude se muset... a bude se muset otevřít návštěvám. Návštěvám z venku. Co to přinese, je pouze..., je ve hvězdách.

Už sis zvykl na neustálé narážky na upalování trpaslíků v Trindindolu, nebo tě to ještě

popuzuje?

Už mě to ani nepopuzuje. Tahle věc je prostě nesmysl a já nechápu ty lidi, který si v tom neustále, neustále hledají zájmy. Ta věc je prostě nesmysl. Upalování trpaslíků v Trindindolu nikdy nebylo. Nikdy prostě nebylo.

Jak ses dostal k tomu, že jsi ozdobou nurnských bálů? Dokonce jsi k této kratochvíli zlákal i další družiníky.

Myslím si, že..., myslím si, že dobrodruh nemůže žít pouze... ééé. Nebo takhle. Kdyby dobrodruh žil pouze ve svém vlastním domě, mezi výpravami za... Mezi výpravami. Ták by jeho duševní a jeho duše se nemohla to... nemohla rozkvétat. Člověk si potřebuje odpočinout. A myslím si, že forma zábavy tanec, společenský rozhovor, je skvělá. Je skvělý způsob odreagování od starostí, od všeho možného. Člověk se u toho velice rád pobaví a velice se u toho uvolní. Myslím si, že ty sám jseš příkladem toho, že na tomhle druhu zábavy není nic špatného. Provozuje to spousta lidí a já jsem byl na tuto zábavu zvyklý už vlastně z mládí, takže teď jsem rád, že v tomhle pokračuju. Baví mě to. Až dospěju do stádia, kdy prostě mě tahle věc nebude bavit, bude mě bavit spíše sedět doma a sedět na zápraží, pokařovat tabák nebo pít dobré víno, tak budu provozovat tohle. Záleží na tom, co se mi chce a teď zrovna se mi v poslední době chce tohle.

Položme si ruku na srdce, ty jsi už přeci jenom starší pán. Hodláš se vůbec někdy oženit nebo alespoň někde zplodit potomka? Slyšel jsem, že sis právě na jednom bále našel přítelkyni.

Ale ano. Našel jsem tam přítelkyni. Já osobně..., já osobně preferuji ženy elfské rasy. V těch je..., na nich je vidět krása, na nich je vidět... Ty pro mě znamenají, ty pro mě znamenají možnost manželského svazku nebo nějakého dalšího hlubšího vztahu. Vztah... Lidské ženy pro mě nejsou dost krásné.

Mohl bys nějak zhodnotit současnou družinu. Každý družiník si o sobě rád něco přečte.

Ooouuu. Tak řekněme popořadě (Rien se rozhlíží po hospodě, kde momentálně sedí valná část družiny). Dolwen Mukurský, skvělý válečník. Měl by se myslím věnovat trošičku více vztahům v družině, aby podpořil, aby trošičku vyrostl mezi družiníky, tak aby ho brali jako..., no nejlépe to bylo vidět na tom, když byl vůdce. Téměř vůdce nebyl. To je, myslím, jeho hlavní chyba. Adon. Nevím, co mám říct k

Adonovi. Je to poněkud hobit takového divočejšího ražení. Nesvěřil bych mu svoje úspory na hlídání, když budu na výpravě. Fionn? Nevím. Nevím zatím, co si o něm mám myslet, eště se..., vypadá to, že to bude schopný, že bude schopným lupičem, ale jako většina z jeho předků trpí tak jakousi mlčenlivostí a přílišným se nezapojováním do dění v družině. Aspoň mi to tak zatím připadá. Doufám, že se to změní. Další je..., Heft Taras! Heft, božím žel, mě zklamal. Jeho svatbou a tím, koho si vybral za svědka. Bylo..., byl..., nebyl to úplně nejlepší výběr, a že si Heft měl vybrat někoho..., někde jinde a... A jinak je to trpaslík na kterého je určitě spolehnout a jemu bych svoje úspory svěřil na hlídání. Další je Klabzej Myšílov. V poslední době mi přijde takový, takovej trošičku příliš vztahovačnej, příliš..., příliš... Já nevím, jak bych to řekl, nemám pro něj správná slova, no. Ééé..., nevím. V poslední době z něj nemám nejlepší pocit. Ne, že bych ho neměl rád, nebo něco. Ale v poslední době z něho nemám nejlepší pocit. Nemyslím si..., myslím si, že by mohl zlepšit svoje chování v družině a zvlášť svojí práci v družině, pro družinu jako takovou. Menhorian Blathel mě naprosto překvapil na poslední výpravě. Zatím se ukázal jako schopný, myslím, že jako schopný vůdce. A vede družinu skvěle. Ač jsem si to o něm vůbec naprosto nemyslel. Mě teď příjemně, velice příjemně překvapil. A..., vlastně zbýváš ty, Gerllode, zatím. To vlastně eště ne... To je Gerllod. Gerllode, ty jsi... jsem rád, že tě trošičku, trošičku přešly srandičky. Že jsi získal svoje místo v družině, nebo našel svoje místo v družině, a doufám, že budeš pokračovat v tom, v čem pokračuješ. Další... Horác Lipový! O tom hobitovi, ač ho znám už docela dlouho a vlastně jsem ho já... Já nevím, co bych o něm řekl. Já doufám, že se prostě, já doufám, že víc zapojí do dění v družině. Zvlášť teď, kdy mezi námi není žádný odborník na lektvary a na alchymistickou práci. Tak myslím si, že kdyby se zapojil trošku více, tak by jeho věhlas vyletěl mnoho..., velice rychle nahoru. Ohněžár. Mladíček. To je člověk, který..., to je člověk, který... Uvidíme, co z něj bude. Doufám, že..., ééé. Nevím sám, co od něj mám zatím čekat. Doufám, že bude družině jednou ku prospěchu.

Dosti často je ti vytýkáno, že jsi nerozhodný a že se ti občas kouzlo nepodaří vůbec seslat. Někteří dokonce tvrdí, že nepřímou neseš zodpovědnost za smrt Lúina Nórienského a Bašár-beje. Co bys k tomu řekl?

Ta smrt. Ano. U Lúina Nórienského, tam ta situace byla... Jeho smrt byla zapříčiněna... Takhle. Myslím si, že jsem mu mohl pomoci, ale já už jsem neměl sílu dál čarovat. Bohům žel nebylo jakým způsobem

mu pomoci. A u Bašár-beje, tam je pravda, že kdybych se rozhodl, kdybych se rozhodl, kdybych se rozhodl o chvíličky rychleji, tak je možný, že to Bašár-bej přežil. Ale to se prostě někdy stane, že se člověk nerozhodne správně. Je pravda, že já jsem svoje, já si svoje rozhodnutí rozmyslím možná poněkud dříve. Je to jedna z mých chyb. Já sám nevím, já sám nevím, co s tím mám dělat, protože tadleta moje špatná vlastnost se projevuje vždycky..., se projevívá vždycky ve vypjaté situaci. A v tu chvíli nevím, jak vo tom přemýšlet, nebo jestli mám přemýšlet o tom, jestli mám zlepšovat svojí vlastnost, nebo jestli mám řešit situaci. Takže doufám, že prostě se nikdy se nezopakuje ta situace, že by kvůli mé nerozhodnosti někdo přišel o život. Doufám, že se nikdy nic takového znovu nestane.

Čeho bys chtěl v družině dosáhnout? To je taková klasická a ohraná otázka, ale asi by měla zaznít.

Určitě. Já myslím, že s družinou jsem toho prožil hodně. Já osobně bych chtěl dosáhnout, dožít se prostě dalšího a většího rozkvetu Nurnské družiny jako takové. A doufám, že já jí k tomu budu nápomocen. To je, to je jedno z mých přání. Lepší a silnější Nurnská družina. To je, to je to, čeho já bych chtěl dosáhnout.

Díky. Díky moc.

Já označuju pravdu

Rozhovor s Heřtem Tarasem připravil pro čtenáře Lyškánory Klabzej Myšilov.

Můžeš nám říci něco o svých rodičích a poměrech, ze kterých jsi vzešel? Pokus se stručně shrnout svůj předchozí život do doby, než ses stal formanem.

Tož henem. Henem bych chtěl podoknót, že jsem jaksi drobet unaven, takže mě... má výpověď, jó, ovšem to nemusíme brát vážně, ale mé poměry - rodiče. Můj otec byl totiž rubáčem, rubáčem v Karbochu, což je... což je důl na rudé hrůdu, po lidsku rudu přé, či také něco říkalo, no a moje matka, no, byla jeho žena. No, co se dá o tom povědět víc.

A co jsi tedy dělal od dětství do doby, než jsi se stal formanem?

Já jsem se přihlásil jakožto mladé trpaslík, otec mě

zaučil, a tak dále. Já su dělal v tom samým dole jako otec, pak se k nám přidala jakási parta Karbon, která byla z jiného dolu, a já jsem se k nim jaksi přifařil. Tedyžto kopal jsem.

Povyprávěj o okolnostech, které tě přiměly vstoupit do řad Nurnské družiny o zimosmeti roku 1060.

Tož to, heném, všichni vědíj, že já jsem byl už vod dětství zaslíben a vróc laskó jsem byl přitahován jaksi k Fiale, všichni to vědíj, a vyskytla se taková situace, že jo, její otec jí chtěl víceméně provdat někam a já jsem si to nenechal líbit a nakonec jsem si jí vybojoval, jak bylo přáno mnou i jí.

Takže proč jsi tedy vstoupil do řad Nurnské družiny? Bylo to kvůli Fiale?

Zprvu ano. Za druhak, byla to jistá vidina velmi slušného výdělku, který jsem si nemoh nechat ujít.

V Naglinu jseš majitelem Heftova formanství. Holedbáš se dokonce tím, že jsi velkododavatelem naglinských hutí a armády Gwendarronu. Pověz nám, pokud to není tajné, jak je to ve skutečnosti s tvým podnikáním a kolik zaměstnáváš pomahačů.

Tedyžto, henem, já se nikdy netajil duchem, že já su obchodník, velmi dobré obchodník, a naskytly se určité příležitosti, ať už z rodinných poměrů, nebo ne. Holt dostal jsem se na špicu obchodního společenství v Naglinoj a jistě mám velké zázemí v tom dletom. Zaměstnávám asi pět lidí, mám čtyři povozy, pár koňoj a vydělávám docela slušné peníze, za což není stydno se mi chlubit.

Co je pravdy na tom, že ti starosta Naglinu, Fialin otec, zařizuje protekci, která rodinnému klanu Ómorků, do kterého už patříš, přináší obchodní zisky?

Je sice pravda, že otec mé ženy je naglinský starosta, ale přeci jenom státní zakázky se zakládají na slušnosti a věrohodnosti jaksi dodavatelů a jejich... jejich... a jejich solventnosti, která jistě nepramení z ležitých závazků. A na to musí být, prostě, heném trpaslík rozen duchem obchodníka. A to je věc, která mě vynesla na výši.

Jako člen Nurnské družiny jsi dobrodruhem s nejbližším místem stálého pobytu. Jaké z toho pro tebe plynou výhody a nevýhody, popřípadě plánuješ se někdy z družinových nebo obchodních důvodů přestěhovat blíže

královskému městu Nurn?

Tak jistě. Můj pobyt v Naglinoj je... holt není přínosem pro společenstvo, v kterém se jaksi sdružuju a v kterém se cítím být členem, a je to pro mě velká čest, hlavně, ale holt já mám svojí rodinu někde v Naglinoj a... ale říkám, že z obchodních jednání, jaksi co mám s gwendarronskou armádou, kde je jejich hlavní velení, jest v Gwendarronu, tam se budu zdržovat velmi často, ale plánovat přestěhování rodiny, to si budu muset ještě rozmyslet. Ale nebráním se této myšlence.

První výpravou, kterou jsi absolvoval od začátku do konce, byla výprava do kraje kolem řeky Isle. Tehdy jsi byl označován za pouhého povozníka Archimovy rakve a, ačkoli tomu nakonec bylo jinak, byl ti vůdcem přísliben pouze základní žold bez nároku na kořistné. Jak jsi tento fakt nesl?

Jo, tak jistě, samozřejmě, tradovaly se určité fámy, že jsem určitý povozník, či heném háké takovéle mrchovstvo, ale nebylo tomu tak. Pane Myšilove, vy se určitě mylíte v tom smyslu, že já od začátku jsem byl brán jakožto družiník. Družiníkem se stejným nárokem na podíl, jakožto každé druhéj a jinéj. Nejde o pevnou taxu, a tak dále. Měl jsem akorát příslibeno to, že za svoje nadstandardní služby budu plnohodnotně nahrazen jaksi žoldem jiným. Tedyžto penězma. O tom to všechno je, jo? A každý tento fakt věděl, jo? Takže určité ty fámy, které se vynořovaly z okolních, prostě, lidí, možná nepřejícných nebo i ať již řečeno třeba jinak zaměřených, byl to možná určitý akt... solventnosti, který určitý družiníci chápali vůči mně, neboť prostě já jsem holt byl obchodník a závist je mocný čaroděj, heném. Jo? A tak to jde.

Je o tobě známo, že neovládáš dobře obecnou řeč. Někdy ti není skoro vůbec rozumět. Jak jsi přišel ke svému zvláštnímu nářečí a hodláš se někdy v obecné mluvě zdokonalit?

Tož moment. Já si heném zapálím dýmkoj z toho... ale já bych chtěl říct tentononc. Heném... jak zdokonalovat? Já su... já su narozen v Naglinoj, a tam naša trpaslickaja, heném, hobec mluví tak, jak jim zobák narost. Já nevím, jak vy hodnotíte obecnaja... obecná řeč je obecná. Tam nejsou... tam není dáno jaksi nějaký pravidla nebo... nebo něco takého. Tož, heném, ovšem nějaké ty študované mrchy na univerzitách a takéchtých mrchách můžojó mluvit, ovšem réktoricky nebo také ty mrchy jinak jako. Ale já mluvím tak, jak mi zobák narost.

Jsi známý svou vášní v hru v kostky, a to zvláště pokud se hraje o peníze. Pověz nám něco o své vášni a o svých starých kumpánech. Máš na mysli partu Karbon.

Henem, to není žádná vášeň. To je čistě obchod. Když je heném někdo blbě a propadne vášni, tak to není obchod. Já na tom vydělávám a vydělávám na tom dobře. A to ať si každéj uvědomí. Holt když do tohoto se mnou... do tohoto obchodu se mnou nikdo nepude, kde já vydělávám, je to jeho věc a jeho to je dobro, ale pro mě... pro mě je to obchod, kde já vydělávám. A co se téče party Karbon, to vám řečnou někdy pozdějóc jinak.

Zdalo se mi, že se před Fialou za Nurnské stydíš. Zdá se, že před svou ženou tajíš válečnickou část svého života a maskuješ ji obchodními častmi. Řekni, jak se věci mají a proč volíš takové jednání.

He, tedyžto, jako trpajzlo obchodnické musím mít určitó úroveň, v které se nacházím. Já su teď velkododavatel naglinských hutí a gwendarronské armády. Musím si udržovat jakési henten gró a vezte to, že nejen za Nurnské se stydím, ale holt občas ohroublé chování, ať só to ogaři z party Karbon či nurnského chování, só v určité společnosti nepřestojné. A to si musí každý uvědomit. Beru třeba i pana Riena, který samozřejmě na plesech se chová jinak, heném než jak se chovajó normálně. Jo? Ať si to každýj uvědomí, že je míra a je míra.

A proč tedy Fiale zatajuješ válečnickou část svého života?

Neboť henem jsem v jádro mékkostrcate a kdebé moja žena věděló, že já se i zabývám fechtěním a ne jenom obchodováním, tak by bylo zle. Zle na střeše. A já, já jí toho chci ušetřit, a proto bych jaksi henem, jak se to řečne, hapeloval na i ostatní kumpány, aby to podrželi jaksi v tajnosti, když jsme jedna kumpania.

O poradostinách roku 1062 ses na Naglinské radnici oženil s Fialou Ómorkovou. Proč sis tenkrát vybral za svědka hobita Adona, když jsi předtím tento čestný úkol příslibil Gerllodu Moskytovi? Můžeš konkrétně rozvést důvody, které tě k takovému náhlému rozhodnutí vedly a proč jsi Moskyta předem o změně rozhodnutí nezpravil?

Jak všichni samozřejmě vědíj, já jsem se ke kumpanii přidružil záhy, a tato situace, kdy to bylo

na sklonku našeho tažení, dobrodružství, a ze začátku jaksí Gerllod byl velmi správný chlap. Ale heném, když do vás někdo, pane Myšilov, bude sít neustále a bude vás napadat ve všem, co děláte, budete ho mít, nechci říct, rád, ale budete ho pokládat jaksí... ale, já řeknu, šití je v jádru dobré, občas je přínosné pro kumpanii, ale jaksí neustálé provokace, šití, rozbroje aby vyvolával někdo, na to já opravdu nemám nervy a prostě takovýho člověka si potom potě nemůžu vážit. Jo?

Proč jsi po takové události nabídl Gerllodovi kmotrovství tvého budoucího potomka? Nemyslíš si, že je to poněkud podivný handl?

Henem, heď sem nadnesl, že Gerllod je správný chlap. To, že má určité excesy a určité své vyjadřování, je jeho věc, ale je to správný chlap. A já ho za to cítím. Proč mu nenabídnout své... pro svého potomka, prostě, kmotrovství. Je to jeho věc, kdyby to nepřijmul. A to mu mám za zlý já. Velmi.

Adon ti dle svého vyjádření nemůže zapomenout, že jsi mu násilně odstranil tetování. Proč ses tenkrát rozhodl řezat svému budoucímu svatebnímu svědkovi kůži?

Henem, páč... páč všichni vímejó, jaké bosorkářské kejkle v tomto tažeňo probíhalo. Takže já su byl tak našponovaný, že i tuto mrchoj, kde se ukázalo, že tam to nějaké bosorkářstvo určitě bylo. To zas mi nikdo nevyvrátíjó. A já jsem byl holt zastáncem přímé cesty léčení. Není to žádné uplatňování nějakých těch psychologickéjch těch mrch, a tak dále. Ne. Musí to bejt rovno odstraněno. Takovéto mrchy.

Zdají se ti i po svatbě hanbaté sny o Fiale? A co říkáš tomu, že mukuřanu Dolwenovi se zdají také?

Henem, to bych nebyl trpajzló, aby se mi nezdályjó pořádné muchér sny, ale že se tomu přetáhlému bidlu zdají taky, no, to ti řeknu, je to... je to dobré bijec a at' si dělá co chce. A mně to je docela jedno. Stejně nemá šancó.

V družině jsi poměrně krátkou dobu, ale přesto tvou osobu provází rychlý vzestup. Našel sis své místo v družině a jseš považován za velmi schopného válečníka. Vzpomeň nějakých bojových zážitků, které ti utkvěly v paměti.

Henem, jak všichni víte, já su trpajzlicó a bojujó náké pořádné fecht zbrojó. A také ty mejsfechtuňky musijó bét pořádné do ruky. Já su trpajzlicó, takže

mojó zbraňó je čakan, které musijó pořádně vládnót. Ale, jak říkáte, fechtuňk, které utkvělo v paměti, je se zdá..., a to jsem byl velmi deprimován, bylo teď v tomto našem tažení. A nebyl to přímo fechtuňk jakožto do krva, ale bylo to... jakási přetahovaná s určitým zmocněncem bosorkářství, které se přeměnilo v noci a byl to, heném, byl to Palaš. Palaš, který v noci se přeměnil ve zrúdoj. Já se příznávám, že jsem do něj nemoh fechtit, protože to byla zrúda silná jak mrchoň, ale přetahoval jsem se s ním o dveře. Chtěl jsem ho zavřít. Gerllod mi přišel na pomoc, ale dostali jsme ho nakonec a to mi utkvělo v paměti, kdy já se svojó býčó šitíj jsem čelil mocnostem pekelným a bosorkářským.

Řekni něco o svých spoludružinících. Cítíš v družině nějaká přátelství nebo nepřítelství?

Tož, henem, já jsem předeslal, že mluvím, jak mi zobák narost. Nikdo mi to nemusí, prostě, mít za dobře, ani za zle. Hen, jo? A at' to berem postupně. Budiž. Začnem u vůdce. To je člověk, které mě do družiny, do kumpanie, do společenstva dostal. Teď je to vůdce, já ho cítím. On je to chytré pán. On je to sice bosorkář, ale chytré pán, které ví co dělá. Ale holt propáčuje třeba jinčí názory než já, budiž mu to přáno. Ale budiž, cítím ho. Všechno. Další věc, rozporuplný, dle mého názoru, pan Gerllod. Fajn chlap, fajn fechtýř. Holt, teď se drobet uklidnil, ale jakožto mladý cápek mi přišel drobet jankovitej. Další třeba, dejme tomu, mně blízké... Adon je. Je to malej hajzlík, ale budiž mu to přáno. Taky dokáže podržet. Dolwen? Fechtuňk rozumu drobet mdlého, ale fajn chlap. A fakt dobrej chlap. Rien? Heném, to je... to je pan Někdo, ale on už je starší a trošku mu to táhne na karbid, že?! A tak už to... tak co se dá dělat, no. A Horác? Bohové! Ten plouživec za tím... ten... o... dost otázek. No, další... no, tak henem, ještě je tam ten Fionn, ale to je také nemluvné habánisko, až je mi to hmusé, které se potlóká po lese. Fakt bych to nechtěl potkat. Ale tak mluvit se s ním dá, pochlastat těž, tak budiž, o co jde, ne? Tak, po našem. A té... té Ohněžár, je to... je to štěně. Je to štěně, které neví co mluví. To víš to, jak jinak.

Máš nějaké plány do budoucna, at' již jako družiník nebo jako velkododavatel? Popřípadě míříš někam výš?

Henem, zatím s Fialó máme také plány. Chtěli bychom obchodovat nejenom v Naglinoj, ale s velmi třeba i vzdálenejma zeměmó, a jaksí obchody jsou tomu nakloněno, že já bych měl také sen. Já bych chtěl loď. Loď, obchodní loď, možná i flotilu, když tomu dá. No, tak sice Naglinoj, jó, to, ale nebráním se ničemu. Pokaď obchody poplynó, tak já si sám

říct.

Co si myslíš o lidech, kteří tě hanlivě označují za udavačného a z čeho dle tvého názoru toto pramení?

Heném, já bych těmto lidem vzkázal jedno, jednu věc, henem. Je takové staré trpaslické pořekadlo, něco o máse a hlavě. At' si každé přebere, každé sám, a at' každé ví, kde a jak je. A já se necítím být udavačem. Neviděl jsem jedinej... jedinou věc, kde bych někoho udal natolik, nebo kde by mi to někdo vyčítal nebo tak. Já označuju pravdu. A jak mi zobák narost, tak mluvím. Jestli to je udavačství, tak at' mi s tím na rovinu kdokoliv řekne do očí natolik, abych se s tím moh vyrovnat. A to si myslím, že je prvotní základ k tomu, abych se jaksí vyvaroval, a celé naše společenstvo se vyvarovalo určitéjch fám, které kolujó o... o... o, prostě, o věcech, které, prostě, každěj... každěj vidí, a hrábne si do třídy, kdy prostě je označován v určitéjch reáliích a funkcích a... a o skutečnostech fámoidních, které o něm kolujó. A tak dále. Takže je to jenom otázka o tom vyjasnění si prostě situací, a tak dále. A holt... holt jestli jsou někteří, který označujó lidi jakožto udavače nebo takhlenc, at' si henem každé hrábne do svého svědomí, a pak at' mi to řekne do očí, nebo někomu, o kom mluví. Není lepší věc, než si to vyjasnit mezi čtyřma očima, a pak se o tom můžem bavit, henem.

Mohl bys na závěr předat Nurnským nějaké to heftovské moudro, něco poučného, aby tento rozhovor předal čtenářům i nějaké to hlubší poslání?

Plně kríg! a fajn muchér, tož gut fecht a hlavně byt v pohodě.

Nestěžuju si na podvýživu

Na následujících řádcích si můžete přečíst upřímnou zповěď mukuřana Dolwena - G.M.

Začneme takovou jednoduchou otázkou, na kterou asi předem znám odpověď. Jsi rád, že jsi se před lety přidal k Nurnským a utekl jsi z Mukuru?

Tak určitě rád jsem, protože v Mukuru, jak jsem říkal v minulým rozhovoru, je akorát práce a nic než práce, kdežto tadyhle je ta práce příjemná. Je spousty zábavy. Takhlen jak se mám tady bych se v životě neměl.

Jak ses adaptoval na místní stravu? Co nejraději jíš? Naše strava je přeci jenom jiná než ta v Mukuru.

No to určitě. Tadyhle je z mý stravy nebo z mojí stravy domácí známěj akorát bošlev. No, to tam byla jako hlavní strava. Tadyhle z té stravy... asi je to na mně i vidět. Prostě rozhodně se mám dobře, nestěžuju si na podvýživu. A rozhodně je rozmanitější a chutnější než naše.

Od chvíle, kdy ses přidal k Nurnským, uplynulo již několik let. Ve společenstvu jsi zaujal pevné postavení, které nelze zpochybnit. Jak jsi s tímto faktem spokojen?

Tak jsem rád, že prostě už něco znamenám v Nurnské družině, že už prostě když se řekne Dolwen, tak si myslím, že si každěj prostě představí mě a náky činy dejme tomu s tím spojený, který jsem už stihnul vykonat. Akorát mi chybí, že jsem prostě zaváhal se stavbou domu a že ještě nemám takový zájem v Liscannoru, jaký bych si představoval. To zahrnuje..., to zahrnuje třeba i manželku a tak dále.

Zavzpomínej trošku na družinové výpravy. Na které jsi měl pocit, že ses zasloužil o její zdárný průběh?

Tak zmínil bych asi výpravu do Gorganu, kde jsem byl vůdcem družiny. A myslím si, že i když to nebyla výprava, která by byla..., nebo byla to výprava, kde byla celkem jasně daná cesta co máme dělat, takže to nebylo až tak náročné na vymezení toho, co se bude dělat. Ale myslím si, že tam jsem rozhodně přispěl ke zdárnému zakončení výpravy.

Vrat'me se ještě k Mukuru. Když jsem si přečetl rozhovor s tebou a Bašár-bejem, zaujal mě fakt, že ty jsi se ke své rodné zemi a k chábóvi vyjadřoval s poměrně velkým despektem, zatímco Bašár-bej svoji domovinu obhajoval se zápalem, který hranicil až s fanatismem. Vy oba jste předtím prodělali stejnou výchovu a byli jste v armádě dosti dlouhou dobu. Jak si vysvětluješ tento rozdíl?

No úplně stejně, jako když chodí jakýkoliv normální člověk do školy. Někomu to jde a někomu to nejde. Na někoho to má hlubší vliv, na někoho slabší vliv. Někdo je odolnější, někdo míň. Tady v tom bych hledal tu hlavní příčinu.

Ty jsi sloužil v mukurské armádě. Vedli jste věčné války s Čagotajci. Když se na to podíváš s odstupem několika let, na čí straně bylo podle

tebe právo?

Tak tenhle spor je už strašně starej. To je těžké posoudit, na čí straně bylo právo, protože vlastně jak to bylo dlouhodobě, tak se to zvrtilo na potyčky. Jenomže každě oplácel ten čin, kterej se zrovna proved, takže je těžký říct, na čí straně bylo právo. Ale tak vždýcky na tý straně silnějšího. Se to taky někdy střídalo, ale většinou jsme to byli my.

Přiznám se, že by mě jako gwendarronského vojáka zajímalo, jak by podle tebe dopadl otevřený střet mezi Gwendarronem a Mukurem? Vynechme samozřejmě takové věci, jako je geografická poloha, současná politika a tak dále. Vezmi to čistě z vojenského hlediska.

Tak už z mého dnešního pohledu na věc se to dá přirovnat i mezi bojem dobrem a zlem. A vždýcky to zlo má tu cestu jednodušší k tomu vítězství, ale zase většinou by mělo to dobro vyhrávat. Takže já bych ten střet viděl... No, Gwendarron má určitě lépe vycvičené vojáky, tam jsou zase fanatici a různá temná magie, která by byla..., kterou by používali na podporu svých jednotek. Nevím, bylo by to zajímavé.

Na poslední výpravě jsi byl zvolen vůdcem. Podle jakého principu jsi rozdělval kořist? Přiznám se, že jsem to nepochopil. A asi jsem nebyl sám.

Takže minulá výprava už byla daleko složitější na to vymyslet, co a jak budeme dělat. A proto jsem hodně oceňoval ty, kteří místo věčného poslušování byli nápomocní, abych se já mohl lépe rozhodnout, nebo prostě aby celá družina věděla, co má dělat. Takže tadyhle podle toho. Samozřejmě, prostě když byl někdo silnější, bojoval, taky za to dostal, ale prostě takovou tu snahu a nákej nápad, kterej když někdo dostal, když někdo s náky přišel, tak to jsem oceňoval víc. Takhle.

Já si neodpustím doplňující otázku. Já si dobře pamatuju, když třeba Klabzej Myšilov, který je družinový veterán, bojoval ze všech sil a navíc po boji léčil všechny raněné, dostal o nějaké dva směšné jebý víc, než třeba Adon, který se tak maximálně zmohl na nějaké řeči a občas střelil šíp někomu do zadku. Takže tam by mě zajímalo, jak jsi tohleto hodnotil?

No, to bylo právě o tom, jak jsem říkal, že Adon, i když nebyl třeba tak platný v boji, tak se zase snažil něco... Vobčas mezi těma řečma, který ved, bylo něco zajímavýho, co třeba mně přišlo..., na co já jsem nepomyslel, a i když třeba to nebylo podstatný,

to znamená, že měl nákej nápad, že třeba támhle by na nás mohli přijít..., i když na nás nepřišli, měl jaksi dobrou poznámku a tu jsem já ocenil, prostě na co jsem nemyslel.

Většina lidí nad rozdělením kořisti mávla rukou. Většinou to zdůvodňovali tím, že jsi tak neučinil se zlým úmyslem, ale že spíše máš dobráckou povahu. Myslíš si, že je pro pro post vůdce dobrá vlastnost? Jak by jsi sebe zhodnotil jakožto vůdce Nurnské družiny?

No já vim, že jako vůdce asi nevyunikám (smích) nijak, takže... Je to v určitý míře asi dobrá vlastnost. Já jsem původně měl v plánu to celý prostě víst jinak, prostě bejt nákej takovej lidštější. Akorát, že se mi to nepovedlo uskutečnit. Proto taky to špatný rozdělení jebů, nebo jako..., nebyla spokojenost s tím rozdělením a... Tak já vim, že jestli někdy potom budu zvolený jako vůdce, tak si budu muset přehodnotit svůj přístup k tomu a budu muset bejt rozhodně ráznější. A vynasazím se tady v tom bejt rozhodnějším vůdce.

Myslím, že tvým parádním kouskem bylo rozluštění Archimova odkazu. Baví tě luštit různé hádanky a rébusy? Nebo to byla jen náhoda?

Nééé, tohle náhoda nebyla. Doopravdy mě to baví. Dřív jsem k tomu neměl dost příležitostí, ale přeci jenom mě různé takové hlavolamy a přehazování slov, a tak, baví. A nebyla to náhoda.

Žiješ v Liscannoru již dlouhou dobu. Přesto sis ještě nepořídil žádný dům. Baví tě bydlet po kamarádech nebo v hostinci U hrocha? Pořídíš si někdy vlastní obydlí?

Tak rozhodně si vlastní obydlí někdy pořídím. Akorát, že já jsem furt váhal, furt jsem se rozemjšlel, a když už sem měl peníze na barák, tak nebyl barák, a když byl barák, tak jsem neměl peníze. Doufám, že teď ty peníze vyzbydou a nákej baráček si postavím.

Patříš k družiníkům, kteří na popud Riena Gwardita navštěvují nurnské bály. Co tě na této kratochvíli přitahuje?

No, souvisí to s tím, co už jsem říkal předtím. Chybí mi eště náká nevěsta, s kterou bych třeba..., kterou bych si vzal a pro kterou bych moh postavit ten dům, třeba. Nebo něco takového. Takže i tam takováhle možnost existuje, že bych se seznámil. A nemusela by to bejt náká děvečka, ale naopak by to

mohl bejt někdo třeba z nákejch vyšších poměrů, což by mi nebylo proti srsti.

Nemohl jsem si nevšimnout, že všechny tvé partnerky, se kterými jsem tě kdy viděl, byly dřívějšího data narození. Čím tě takové ženy přitahují?

Tak jsou to zkušené ženy, které... před kterejma už se člověk nemusí různě přetvařovat a prostě dělat takový věci, aby okouzlit jejich to..., ale které poznají zralého muže a je to takový přímější, mi to připadá, než prostě... Ví, co chtějí a... Ale je to, tomuhle bych říkal, tohle bych přičítal náhodě, jako nejsem nijak zaměřený takhle. Ale prostě nák se to vyvinulo.

Navážeme na předchozí otázku. Hodláš někdy založit rodinu?

Určitě a budu se o to snažit co nejdřív.

Poslední otázka bude tradiční. Pověz nám něco o ostatních členech družiny. Jak je vidíš, jaké máš s kým vztahy? Prostě, co tě napadne.

Tak začal bych třeba Fionnem. Když přišel, nebudil ve mě dost důvěru. Přeci jenom takový habán a prostě... no..., ale postupem času sem si na to zvyk a myslím si, že bude platným členem družiny. Zatím k němu nemám vyhraněnej vztah toho typu, že bych si ho oblíbil nebo naopak, ale no... Tak Gerllod. Gerllod si myslím, že je mym kamarádem. A sme oba vojáci. Myslím si, že si docela rozumíme. Každě máme sice..., pocházíme z jinýho vojska, ale myslím si, že tyhle základy jsou všude stejný a dokazuje to, že sme přátelé, i to, že u něj bydlím, což je příjemnější než v hostinci U hrocha. Rien Gwardit. Toho znám už velice dlouho. Vlastně byl v družině, když já jsem se k ní přidal, a mám k němu veliký respekt. Myslím si, že to je velmi platný člen družiny, i když si „dělá dokumentaci“ z dobrodružství, tak i tak je platným členem a mám ho rád. Nazval bych ho rozhodně přítelem. Klabzej Myšilov, to je zvláštní postavička. Taky ho znám vlastně od svých počátků, nebo od svých začátků v družině. Je to postavička, ke který je zvláštní mít vztah, protože člověk když ho vidí, tak dlouho mu trvá, prostě, než s ním naváže náky užší kontakt, protože není tak moc... Moc nemluví, je takovej..., řeší takový zvláštní problémy, kterejm já moc nerozumím, ale rozhodně je to léčitel jedna báseň, a jak jsem řek, do družiny patří. Horác Lipový, to je taky kapitola sama pro sebe. Družině, myslím si, že docela chybí alchymista, ale nejsem si jistý, jestli v něm družina najde tu oporu, kterou hledá. Kdyby

se víc snažil. Uvidíme dál. Až bude zkušenější, třeba se víc zapojí. Tak Heft..., Heft je taky zvláštní postavička (smích) v tom, že jako jedinej se zatím trhnul a nebydlí s námi, ať už v Liscannoru nebo ve Vranigostu. Ale je to takový osobitý chlapík se smyslem pro humor, i když osobní narážky ho často, často..., se zvrtnou v nákou tu šarvátku. Ale myslím si, že má občas dobré nápady, občas... jo? Jediný ale, co není až tak, ale k Heftovi je..., co by si, myslím, družině prospělo, kdyby si Heft vyřikal s Gerllodem ty svoje věčné štouchanice, prostě, který na sebe maj. Narážky, což rozptyluje většinu družiny potom od toho, co, aby dělali to, co by měli. Adon? No, Adon. Ten se v boji činí, ale, pravda, i do vlastních řad, takže... No, ale nemám k němu za to náky nepřátelský vztah. To rozhodně ne. Naopak si myslím, že sme se spolu začli docela bavit, a taky bych ho nazval svým přítelem. Mě si našťetí už vodstřílel na začátku, takže teď už se trefuje do někoho jinýho, takže to mi nevaří až tak. Blathel. Menhorian Nocturno Blathel. Tak ten mě teď příjemně překvapil, jak se zhostil funkce vůdce. Já jsem ho nezažil nikdy dřív, no vlastně... No, každopádně je to nadějný kouzelník v družině. No, nák víc ho neznám. Nikdy jsem se s ním pořádně ne bavil, nák jako s kamarádem. Takže k němu nemám moc co říct, ale jak jsem říkal, příjemně mě teď překvapil. Ohněžár, no, tak to je dorost družiny. Uvidíme, co z něj vyroste, zatím ho moc neznám, je takovej plachej. Ale uvidíme, čas dá vědět víc.

Tak jo, já ti děkuju.

Byl jsem neohrabané tlusté dítě

Gerllod Moskyt - liscannorský rodák, voják, dobrodruh. Syn venkovského starosty a obchodnice s koňmi. Vzdělání obecné, v jeho žilách koluje wallimorsko-kodgická krev. Záliby: candrbály a umění boje chladnými zbraněmi.

Dotazy klade Klabzej Myšilov

Gerllode, narodil ses roku 1040 v Liscannoru v domě č.p.26 a prožil jsi téměř devět let svého života jako syn starosty. Jaké to bylo být starostenským synkem, ať už z hlediska kladů či záporů?

Tak já si myslím, že být starostenským synkem v Liscannoru mělo jenom klady. Myslím si, že jsem vedl jako dítě nesmírně příjemný život, o jakém se může zdát každému dítěti. Jako děti dobrodruhů, liscannorské děti měly poměrně velkou svobodu,

byly jim tolerovány prohřešky, které by třeba městským dětem nebyly tolerovány, a přitom všechny ty děti, a mě tedy samozřejmě nevymínaje, jsme měly velice solidní zázemí co se týče majetku.

Pověz nám něco o svém otci. Říká se, že vás jako děti zahrnoval blahobytem. Zde mám na mysli tehdejší povídačky o zlatých hračkách, snad jste měli doma i káču vykládanou drahými kameny.

Tak jak už jsem řekl v minulé... v minulé otázce, tak já jsem byl skutečně zahrnován blahobytem, rozmazlován byl i můj starší bratr Allen, a kdo byl nejvíc rozmazlován, byla moje sestra Naria. Na druhou stranu je samozřejmě hloupost, že bychom měli doma zlaté hračky. Jednak můj otec nebyl žádný hlupák, aby kupoval dětem zlaté hračky, protože zlato, jak jistě sám dobře víš, je dosti těžký kov, a tahat za sebou zlatou kačenku na kolečkách by malému capartovi činilo, si myslím, obtíž. Měli jsme krásné hračky, ještě je mám někde složený v bedně na půdě, ale ze zlata rozhodně nebyly.

Ve čtrnácti letech, tedy na podzim roku 1054, jsi vstoupil do řad gwendarronské armády. Byla to tvoje vůle, nebo vůle matky, případně proč jsi tenkrát po vzoru otce nevstoupil raději do Nurnské družiny? Navíc tvůj bratr Allen už tenkrát o vstupu do společenstva vážně uvažoval.

Tak já narozdíl od svého bratra jsem neměl..., a svého otce, jsem neměl vůbec žádné magické nadání. To, že jsem vstoupil záhy do armády, bylo dáno z výchovných důvodů, neboť já jsem byl, jak už jsem řekl, rozmazlené dítě. Když by jsi se podíval na mě vysvědčení, tak by jsi zjistil, že například z takové tělopružby jsem měl poměrně velice špatné známky. Byl jsem neohrabané tlusté dítě a armáda jaksi skýtala možnost, že ze mě nebude nadále tlusté dítěto a... a jednak mě tedy velmi přitahovaly jaksi zbraně, uniformy, pochodování. Líbilo se mi to. Nevstoupil jsem hned do Nurnské družiny, neboť jsem byl ještě příliš mlád. Navíc bych se tenkrát v družině asi setkával se svým bratrem, což by mezi námi mohlo vyvolávat jistou rivalitu, a raději jsem tedy volil tuto cestu. Samozřejmě... mě... mé první... mé první měsíce v armádě nebyly lehké a přemýšlel jsem o tom, že občas uteču domů.

Pověz nám něco o své službě v gwendarronské armádě, o jednotce, ke které jsi patřil, o kariéře, jaké jsi v ní dosáhl, a jak dlouho jsi sloužil. Jelikož jsou pořádky v armádě zdejším lidem málo známé, pokus se být v odpovědi obsírnější.

Tak já jsem ve čtrnácti letech vstoupil do armády,

ale nebylo to samozřejmě do normální služby, ale nastoupil jsem k takzvaným Vlčatům, což vlastně je taková příprava pro budoucí důstojníci... důstojníky gwendarronské armády. Velel nám kapitán Skim Norlich, starý veterán. Vlastně mi kamarádi nebo spulbojovníci byli tenkrát synci z bohatších rodin, byli tam i malí šlechtici. A ty začátky byly pro mě jako rozmazlené dítě velice krušné, neboť jsem byl odkázán skutečně jenom sám na sebe. Domů jsem se dostal tak jednou měsíčně a musel jsem se naučit tedy pečovat o sebe, o zbroj. Byli jsme podrobováni základnímu výcviku. Samozřejmě, že se nám nevynhluo ani něco na způsob šikany ze strany starších chlapců. Museli jsme v noci vstávat, měli jsme služby v kuchyni, což bylo velmi nepřijemné, ale časem jsem se s tím sžil, po řekněme půl roce, a začalo se mi to docela líbit, neboť jsem si tam našel některé kamarády. A po absolvování tohoto asi tříletého výcviku jsem tedy byl vlastně jmenován důstojníkem. Byl jsem... dostal jsem tu nejnižší hodnost, to jest mladší setník, a byl jsem přerázen k..., to jsme si mohli vybrat, nebo částečně vybrat..., byl jsem přerázen k Ereniným štítonošům, což byla nově vzniklá jednotka, která vlastně vznikla na počest nové královny, která... a byla to jednotka, která byla složená částečně z gwendarronských vojáků a částečně z mallikornských vojáků. Tam jsem už tedy sloužil v hodnosti mladšího setníka, což už bylo velmi příjemné. Měl jsem vlastního koně, vlastní címr, ale je samozřejmě pravda, že mladší setník je vlastně k ruce veliteli setniny, vykonává... vykonává ze své funkce věci, které nechce vykonávat samotný setník. To znamená, že cvičí mužstvo. Absolvovali jsme různá pochodová cvičení, výcvik, ale už jsem se dostával v té době často domů. Mohl jsem si vlastně dělat, co jsem chtěl, a v tu chvíli už mě ta služba, musím říct, docela bavila. Ale samozřejmě, když jsem si v armádě odsloužil předem stanovených pět let, tak se mi již poněkud tento život zajedl, neboť, co si budeme povídat, vojenská služba je velice jednotvárná a nudná, žold není nijak vysoký a po vlastně vzoru svého bratra a samozřejmě po vzoru svého otce jsem se rozhodl vstoupit do Nurnské družiny po té, co jsem si řádně odsloužil to, co jsem měl. Jinak, pakliže bych chtěl, tak bych mohl do armády kdykoliv vstoupit a myslím si, že bych to tam dotáhl dále a pohodlněji než v Nurnské družině, kde přeci jenom je..., přeci jenom je člověk neustále v ohrožení života a... no, to je všechno.

Na začátku léta 1055 v řadách Nurnské družiny padl tvůj bratr Allen. Jak na něj vzpomínáš, kde tě tato strašná zpráva zastihla a co znamenala ztráta bratra pro tvůj další život?

Tak můj starší bratr Allen, který vystudoval Nurnskou magickou universitu, byl vlastně... určitě v očích otce byl takovým nástupcem v rodině a myslím si, že na něj bylo hodně... do něj bylo vkládáno hodně nadějí, jak ze strany tedy mého zemřelého otce, a myslím si, že je dobře, že se toho můj otec nedožil, této tragické události. Ta zpráva mě zastihla v době, kdy už jsem sloužil jako důstojník, a samozřejmě, že na to vzpomínám velice nerad. Okamžitě jsem tedy dostal dovolenou a přijel jsem, přijel jsem na jeho pohřeb do Liscannoru. To, bylo to velice nepřijemné, neboť samozřejmě jak maminka, tak moje sestra z toho byly velice zdrceni, a bylo to velmi, velmi nepřijemné a nerad bych se dožil něčeho, něčeho podobného. Na svého bratra, samozřejmě, vzpomínám velice rád. Můj bratr byl... mě chránil. Například ve škole, když jsem tam chodil do liscannorské obecní školy, když jsem chodil, chodil jsem tam například s rugorskými polokrollly, kteří byli známi, známi tím, že například nám kradli svačiny a různě nám vyhrožovali, tak on se mě vždycky zastal a mám na něj ty nejlepší vzpomínky. A je mi moc líto tedy, že zahynul.

Nedlouho po smrti Allena se tvoje matka provdala za obchodníka Jona Teninga. Jaký jsi měl a máš vztah ke svému otčímovi?

Tak to, že si moje maminka vzala Jona Teninga, mně nijak nevadilo. Já jsem k tomu... já k tomu pánovi nemám ani vřelý, ani srdečný vztah, ale na druhé straně musím říct, že mi to nijak, nijak nevádí. Jon Tening je obchodník, takže je to pro mě trošku suchar. Já si dobře pamatuju, že když on k nám začal chodit, tak že nejvíce mu své pohrání dávala najevo sestra Naria, která s oblibou poukazovala doma na různé trofeje a vždycky..., například dračí lebku, a vždycky řekla: To zabil tatínek, v přítomnosti pana Teninga, který jako obchodník samozřejmě... se mu o takových věcech ani nesnilo, ale mně pan Tening nijak nevádí. Myslím si, že je to velice schopný muž a jsem rád, že maminka má někoho, o koho se může opřít. Nijak mi to nevádí. Pan Tening k nám má, si myslím, taky docela dobrý vztah. On sám nikdy neměl děti, takže musím... jak už jsem řekl, myslím si, že ty vztahy jsou v pořádku a není na nich nic špatného.

Pan Tening neprojevil o liscannorské občanství zájem, žije v domě kdesi na pobřeží a v Liscannoru se často neukazuje. Tvoje matka má zase v obci zavedenou živnost - zabývá se zde prodejem rozličného tovaru běžné potřeby a koní. Tebe rok před svou svatbou matka poslala do armády a dnes žiješ ve vlastním domě, tvoje sestra Naria zase byla nedávno poslána na

výchovu do dívčí školy. Někomu taková separace kdysi soudržné rodiny může připadat zvláštní. Můžeš nám říci něco bližšího o poměrech v současné rodině Moskytových-Teningových?

Ne, tam se určitě nejedná o žádnou separaci. Pan Tening je zaměstnán obchodem. Myslím si, že jeho vztah s svojí maminkou je samozřejmě už vztahem starších lidí, takže tam se nejedná asi o nějaký... o nějakou vášně, takže se každý asi věnuje svému obchodu a jsou spolu, když jim to vyhovuje. To, že byla sestra, moje sestra, poslána na výchovu do dívčí školy, to se u nás v rodině už delší dobu probíralo a je to, protože potřebuje dostat nějaké vychování, protože se, pakliže se bude jednou chtít vdát, tak se jí to bude samozřejmě hodit. Jinak si myslím, že vztahy v naší rodině jsou velice, velice příjemné a já sám dosti často bydlím v domě svých rodičů, neboť já sice vlastním dům po mém o... můj první dům po mém otci, ale, jak jsem již řekl, dosti často přespávám doma, neboť je to tam pohodlnější, mám tam teplou stravu, nemusím se starat a myslím si, že Celebrna vždycky velice dobře uvaří. A svoji sestru mám velice rád, takže myslím si, že jí brzy pojedou navštívit do dívčí školy.

Ve svých dvaceti letech, na počátku léta roku 1060, jsi vstoupil do Nurnské družiny. Jaké tě k tomuto rozhodnutí vedly důvody? Připomínám, že členství v Nurnské družině úzce souvisí se smrtí svého bratra a otce. Nebo snad na vlastní kůži zkusíš pravdivost hesla: Do třetice všeho dobrého?

No tak já vlastně po smrti svého bratra jsem se stal hlavou rodiny, vlastně prvním Moskytem v tu chvíli, a... a cítil jsem povinnost tedy pokračovat dále v tradici Nurnské družiny. Já už jsem říkal, že já jsem vlastně vyrostl defakto mezi dobrodruhy. Já jsem odmalička je vídal, líbily se mi jejich povídačky, líbily se mi jejich návraty. Samozřejmě slyšel jsem spoustu historek a já jsem byl vlastně tím životem nasáklý. Životem družiny. Měli jsme vlastně... jedním z předmětů v liscannorské obecní škole už je historie Nurnské družiny, takže my samozřejmě jako děti jsme nesmírně vždycky toužili se stát také dobrodruhy. Tenkrát jsme si samozřejmě neuvědomovali všechny... všechny věci, které s tím souvisí. Takže my jsme vždycky viděly spíše to dobré, vždycky jsme... ty triumfální návraty jsme vždycky vnímaly jako něco velice zajímavého a úžasného v našich očích, a nějaké riziko s tím, že někdo umře, to nějak tak k tomu patřilo. Ta smrt vlastně v tom Liscannoru byla relativně často přítomná. Takže asi i proto jsem nakonec vstoupil do řad Nurnské družiny a zatím jsem tomu velice

rád.

Jsi dobrodruhem, který si rychle našel své místo v družině. Snad je to dáno tím, že jsi synem slavného dobrodruha, snad tím, že máš zkušenosti z armády. S Nurnskou družinou ses zúčastnil čtyř výprav. Zavzpomínej na zážitky a činy, které ti utkvěly v paměti, a která výprava pro tebe měla největší význam?

Tak když jsem vstoupil do Nurnské družiny, tak už jsem samozřejmě absolvoval určitý armádní výcvik, takže mi nedělalo až takové problémy zacházet se zbraní a znát určité znalosti, které potřebuje každý dobrodruh, neboť jak jsem podotkl v minulé otázce, vlastně odmalička jsem viděl, jakým způsobem ta družina funguje. Myslím si, že výpravou, která mi nejméně utkvěla v paměti, je ta současná, kterou jdeme, kde si myslím, že už jsem dostatečně zkušeným na to, abych společně s Dolwenem, s Dolwenem Mukurským, mohl táhnout čelo družiny. Jinak já jsem vlastně tolik výprav nešel, jak jsi podotkl. Já jsem šel jenom čtyři. Když si vzpomínám na výpravu, která je někdy známá pod názvem Svatební procesí, tak já si pamatuju, že jsem tam málem zahynul na loď, kde jsem málem utonul, shodou okolností společně s Dolwenem, a zachránil mě odtamtad Rien Gwardit, tak to byl asi takový nejvíce nepřijemný zážitek. Dalším nepřijemným zážitkem na těch výpravách je, myslím si, to, že jsme se nyní dostali vlastně do bývalého dolu, a musím říct, že boje na povrchu mi nijak nevdá, ale to, co se nyní odehrává v tom podzemí, tak na mě doléhá a musím říct tedy, že je to velice nepřijemné a necítím se tam dobře. A pochopil jsem to, co vyprávěli někteří dobrodruzi, kteří kdysi byli ve Štangru, že skutečně tak... tak... takovéto výpravy, které se odehrávají pod zemí, jsou velice nepřijemné a chápu, že na ně mají mnozí velice neblahé vzpomínky. Narozdíl například od takového Hefta, který se v těch smradlavejch dourách cítí jako doma.

Podobně jako mág Rien Gwardit jsi našel zálibu v navštěvování candrbálů. Co tě na této kratochvíli tolik přitahuje a pověz nám méně známým něco o tom, jak to na takových bálech vlastně chodí.

Tak já si myslím, že tam chodím z jiného důvodu, než Rien Gwardit. Nebo on to alespoň tvrdí. Já jsem strašně rád, že tam na ty bály se mnou chodí vlastně další takový bálovský nováček Dolwen, a chodíme tam jenom z jednoho velice prostého důvodu. Dá se tam seznámit se spoustou dívek a to je vlastně všechno. Proto tam chodím.

Od smrti Zarzana Světloplacha, zvaného Houba, uplynula myslím si dostatečná doba na to, aby se na tuto nepřilíš chvályhodnou událost dalo dívat s jistým odstupem. Čtenáře Lyškánory by možná zajímalo, jak to tenkrát vlastně bylo a jak jsi onu událost prožíval.

To byla pro mě dost hrozná událost, protože do té doby jsem žil v domnění, že družina funguje naprosto bezproblémově, a nakonec jsem se i já dostal vlastně do situace, kdy mohu být některými považován za vraha. Já si myslím, že nejsem. Ale k té události došlo tím, došlo vlastně tak, že ještě před několika hodinami, než k tomu zabít Zarzana došlo, tak jsme společně část družiny seděla... seděli v hospodě a celá družina se zdálo, že je nesmírně soudržná a všechno je v pořádku. Ale potom jsme vlastně vstoupili do lesa, který byl zahalen mlhou, byli jsme, nebo podle nás jsme byli obklopeni nepřáteli a my jsme... nás bylo strašně málo, tenkrát. Tam, tuším, že nás bylo jenom pět. Ta družina byla oslabená, protože Rien Gwardit, Dolwen a ještě možná někteří byli v tu chvíli někde úplně jinde a my jsme se vydali na poměrně velice nebezpečný úkol a na jednom místě jsme museli tedy nechat koně a jít dál, dál pěšky. Jít dál pěšky. Dalo se tušit, že nepřátelé mohou zpozorovat náš příchod. A najednou Zarzan Světloplach, zvaný Houba, z naprosto mně pochybného důvodu vytáhl nůž a zabodl jej do svého koně. Já skutečně nevím, co tím dělal. V tu chvíli byly samozřejmě smysly všech, včetně mých, poněkud zjiřené, takže... neboť to bylo ve tmě a ten kůň začal bolestivě ržát a vypadalo to téměř jako že Zarzan si přeje, aby nás nepřátelé objevili. Došlo tam tedy ke slovní potyčce, kdy nejprve Klabzej Myšilov Zarzana okřikl, at toho okamžitě nechá, ovšem Zarzan se začal chovat s odpuštěním jako idiot a začal prohlašovat, že on si se svým koněm může dělat, co chce. Což je další věc. My jsme... já jsem vyrůstal vlastně v Liscannoru obklopen koňmi a mám k těmto zvířatům velice vřelý vztah a moc se mi tedy nelíbí, když do nich někdo... když je někdo zbůhdarma mučí, tato zvířata. Takže došlo ke slovní potyčce, kde se začal Zarzan chovat tak, jak se choval, a v tu chvíli muselo dojít tedy k jeho umlčení. Nejprve jsem jej tedy omráčil. Šli jsme si... šli jsme si tedy po svém úkolu, po... pátrat tedy po nepříteli, ale potom se nám to s Klabzejem Myšilovem asi rozleželo v hlavě, neboť skutečně my jsme netušili, jestli náhodou Zarzan není nějak spojen s nepřitelem, jestli na nás nechtěl úmyslně upozornit, a rozhodli jsme se k velice nepřijemné věci, k tomu, že musí být zlikvidován. Což... odtrhli jsme se od zbytku družiny, vrátili jsme se a zabili jsme ho. Myslím si, že jsme jednali správně a stojím si za tím.

O poradostinách roku 1062 jsi měl jít za svatebního svědka Heftu Tarasovi. Nakonec však svědčil hobit Adon. Můžeš nám k této věci něco říct?

K tomu samozřejmě něco říct můžu, ačkoliv si myslím, že už je to dnes veřejně známo. Když do družiny přišel Heft Taras, tak nás všechny prosil, abychom pomohli zachránit jeho snoubenku Fialu Ómorkovou, což celá družina, včetně mě, vykonala a na této... na této pouti jsem se s Heftem Tarasem zpřátelil a považoval jsem ho za kamaráda. A on sám od sebe mi nabídl, že mu samozřejmě půjdu za svědka. Chtěl po mně ještě nějaké věci - abych pomáhal jaksi... abych byl nápomocen potom při jeho jednání s jeho nastávajícím tchánem, sháněl jsem pro něj nějaké brnění, které on chtěl dát jako dar a aby naglinského starosta získal na svoji stranu, a jak jsem řekl, Hefta jsem považoval za svého, za svého kamaráda, za svého přítele. A... on sice tvrdí, že jsem na něj neustále dělal nějaké narážky, vtipy, což je pravda, ale to jsem dělal na kdekoho, takže Heft samozřejmě nebyl výjimkou a on to nesl neobyčejně jaksi přímě. Mně vůbec nevdalo, když potom se po mně vrhal, prali jsme se spolu, bylo to... bylo to chlupské, bylo to přímé. A přiznám se, že když jsem potom přijel na tu svatbu, kde jsem byl pozvaný jako host, my jsme ještě společně s Rienem Gwarditem mu kupovali nějaký svatební dar, tak se přiznám, že jsem se cítil velmi, velmi ponížen, když najednou jako svědek vypochoďoval Adon. Přiznám se, jak už jsem říkal, byl jsem velice ponížen, velice mě to urazilo, chtěl jsem okamžitě tuto svatbu i včetně své přítelkyně... i se svojí přítelkyní Lilien opustit. Nakonec jsem tak neučinil jen s ohledem na to, že se jednalo tedy o vlastně svatbu dcery naglinského starosta a přiznám se, že od té doby Heftem neuvěřitelně pohrdám. A i jak tak pozoruji z těch řečí, které on vede a snaží se to různě obhajovat, tak slovo tohoto trpaslíka nestojí skutečně za víc než runda vypitejch panáků tý jeho pitomý karby... party Karbon a já samozřejmě nebudu nijak tou zlobu nebo tou urážku přenášet do vztahů v družině, nebudu se mu za to nijak mstít, ale skutečně pro Hefta mám jenom slova pohrdání. A on sám, si myslím že, si je moc dobře vědom toho, co udělal, neboť při každé příležitosti za mnou leze a chce se se mnou na toto téma bavit, což já nehodlám činit.

Heft Taras ti přislíbil čestný úkol stát se kmotrem jeho budoucího dosud ještě nepočatého potomka, protože tě ctí jako správného chlapa. Z rozhovoru s tímto svérázným trpaslíkem jsem pochopil, nebo spíše vytušil, žeš tuto čestnou nabídku odmítl a on ti to má za zlé. Můžeš k

tomu říci něco bližšího?

Ať si trhne nohou. Já nejsem žádnéj handlír, kterej když mu měl jít za svědka a on potom, potom... Tam bylo na první pohled vidět, když se naše zraky setkaly, při tom, když tedy padlo to, že vlastně svědkem je Adon, za mnou okamžitě přiběhl, neboť si moc dobře uvědomil, co způsobil a že mě asi urazil, a začal mi nabízet, že až se mu narodí dítě, tak že já tedy mohu jít za kmotra tomuto potomkovi. Nepudu žádnýmu Heftovu potomkovi za kmotra. Nebudu o tom smlouvat a jestli on mě považuje za správného chlapa, je mi úplně ukradený. Já ho za správného chlapa nepovažuju, já ho považuju za bonzáka a podrazáka.

Z rozhovorů s některými družiníky vyplývá, že vaše hádky a šťouchanice s Heftem Nurnskou družinou příliš rozptylují. Jak zmiňované přemice vnímáš ty a z čeho dle tvého názoru pramení?

Tak ty naše šťouchanice, ty naše přestřelky vlastně vznikly ještě dávno před tím, než došlo k té svatbě, ale z mého pohledu to byly přátelské šťouchanice. Samozřejmě, do Hefta se snadno šije a snadno navází, neboť on vypění velice snadno. Ale myslím si, že to bylo v opravdu přátelským duchu a koneckonců na mojí osobu padá taky spousta narážek a také mi to nijak nevdá. Ty narážky nebo vlastně tahlencta atmosféra vznikla hodně na výpravě, kdy jsme právě pátrali po Fiale Ómorkové, neboť tam byly dlouhé přesuny, spousta času se trávila na cestách, po hospodách, kdy vlastně ten čas plynul velice, velice pomalu a takže jsme si to nahrazovali tím, že jsme na sebe dělali různé narážky a tak.

Ted' ti položím v poslední době často pokládanou, nicméně velmi zajímavou otázku. Můžeš nám povědět něco o vztahu ke svým současným spoludružiníkům a názorech na ně?

Tak za svého největšího přítele v družině považuju slovného mága Rienu Gwardita, který je starým dobrodruhem a myslím si, že mu dosti často neprávem se někteří pošklebují, smějí, smějí se mu, ale já ho znám vlastně z pohledu jako nesmírně kamarádského, obětavého člověka, který například mi s důvěrou svěřil klíče od jeho takzvané, podotýkám skutečně takzvané křivé věže, když si odjížděl něco zařizovat, ačkoliv moc dobře věděl, že si tam akorát budu tahat holky z Nurnu, protože Vranigost je blíž Nurnu než Liscannor. A činil tak naprosto přátelsky a nezištně a i na těch výpravách jsem strašně rád, když je... za mými zády stojí Rien Gwardit, který dovede kouzlem pomoci. Dalším

starým dobrodruhem, který je v družině a ke kterému cítím úctu, je Klabzej Mysilov, starý druid, ke kterému ten vztah vznikal poněkud problematictější, protože já si dobře pamatuju, že když jsme byli jako děti, tak se... tak se občas říkalo, že v jeho domě nebo jeho chýši straší a on sám byl zjevu takového, že jsme se mu jako děti vyhybali a... zčásti vyhybali, zčásti jsme si z něj dělali legraci. Ale potom jsem jej zažil na výpravách, kde jsem byl mnohokrát svědkem toho, jak si zkušeně počínal v soubojích a bitkách, a navíc on je potom po tom boji schopen ošetřit ránu, což si myslím, že je tak strašně... je někdy možná důležitější věc, než průběh samotného boje. Takže, dalším v družině je Menhorian Blathel, kterého velice ctím. Myslím si, že... to ještě souvisí s Gwarditem, jsem velice rád, že jsem navázal přátelské vztahy vlastně s družinovými kouzelníky, čaroději, mágy, jak to kdo nazve, a Blathel je stejně jako Rien velice obětavý a způsob, jakým si nyní počíná jako vůdce, musím říct, že mně velice vyhovuje a že jsem rád, že je vůdcem, neboť věci, které má přehlížet, přehlíží a věci, které má řešit, řeší. Takže k němu mohu říct taky jenom to nejlepší. Samozřejmě i nejlepší mohu říct vlastně k Dolwenovi, členovi bývalé, nebo ne bývalé, ale bývalému členu mukurské armády, kterou tedy sice považuju za odpad světa, ale musím říct, že on se velmi vymanil z těch myšlenek jaksi chába a Mukuru, neboť to, co jsem o Mukuru slyšel, mě skutečně naplňuje rozporuplnými pocity. Ale Dolwen je člověk, který neváhá pomoci, je velice schopný, je zkušenější podstatně než já a je to neuvěřitelný klidás. Já si sice pamatuju na jednu příhodu, kde mě sice, sice praštil, ale chápu, že tak učinil proto, že byl tenkrát vůdce a potřeboval mít klid v družině. A vlastně pouze splnil to, co říkal, když mě na nějakou narážku napráskal trpaslík Heft, ke kterému jsem se již vyjádřil a nic víc k němu říkat nebudu. Heft je pro mě podrazák a gauner. V družině potom je ještě..., on se... on se tak označuje, družinový střelec Adon, ke kterému celkem nemám toho moc co říct. On se poslední dobou do bojů celkem aktivně zapojuje, je hodně slyšet, slyšet si myslím víc než by bylo někdy zdrávo, a já jsem teda upřímně řečeno jenom velice rád, že zatím jsem ještě neměl jeho šíp v zadku, protože způsob, jakým on řeší někdy... někdy střílí prostě naprosto bezhlavě a je fakt, že já už si hlídám na to, když se chystá nějaká potyčka, jestli tohoto hobita budu mít v zádech. Jinak k němu nemám, co bych víc řekl. Potom je tam samozřejmě Fionn, který vlastně je v podobné situaci jako já, neboť je taky synem starého dobrodruha Nurnské družiny. On tedy absolvoval poněkud jiné školení nebo jiný výcvik, než jsem absolvoval já. Já jsem o něm sice někdy v žertu řekl, že on ve svých pětadvaceti letech

slezl z pece, ale to samozřejmě je jenom legrace, zrovna tak jako on si mě občas dobírá kvůli, kvůli mé armádní minulosti, ale myslím si, že je... že je dobře, že tam je a je... nebo takhle, je... je dobře, že tam vlastně nejsem sám jako dítě, dítě, jako druhá generace Nurnské družiny. Takhle bych to řekl. No, potom samozřejmě tam máme hlídače koní, Horáce Libového, o kterém jsem se v poslední době přesvědčil, že když se mu něco řekne, ten člověk dostane přesnej návod, nařídí se mu to a dohlídí se na něj, tak je poměrně velmi schopným alchymistou, který je schopen uvařit lektvar, který potom pomůže, a myslím si, že kdyby ten člověk se nad sebou zamyslel, tak by mohl mít v družině naprosto neotřesitelnou pozici, neboť družinový alchymista je... velice chybí družině, takže já bych chtěl na něj svým způsobem si někdy nad ním vzít patronát a dohlížet na něj, aby konal věci, které má. Také bych k němu vlastně ještě řekl poslední událost, on je velice schopný střelec. Já si pamatuju, že v posledním boji s jakýmisi ještěry zeshora přiletěl šíp, který posléze po boji byl identifikován jako Horácův, který mířil naprosto přesně a velice mi pomohl v tom boji. Takže tolik k Horácovi, ze kterého má ostatní... mají ostatní většinou pouze legraci. No a potom je tam teda samozřejmě úplnej nováček, pan Ohněžár, který je podobně jako já velice mlád a vlastně kterému jsem nabídl, že může studovat v knihovně mého otce, a on je to takový velice slušný pán, kterého si i oblíbila moje maminka, takže zatím nemám, co bych k němu víc řekl. Ale myslím si, že by z něj mohl být velice nadějný dobrodruh, a protože já jsem viděl jeho ryzí nadšení, když zabil vlastně svého prvního nepřítele a byl to vlk, kterého tedy dokázal zabít kouzlem, a myslím si, že z toho měl velkou radost a myslím si, že bude jistě velice nadějný.

Jak by řekl mistr brku, tvůj prořídilý vous zkrápí mléko mláďa. Přesto nám řekni, jaký máš vztah k myšlence na založení vlastní rodiny. Toužíš po něčem takovém, nebo se spíše jako bývalý voják věnuješ pouze náhodným milostným avantýrám?

Já si myslím, že jsem zatím na nějakou ženitbu mladý, ale určitě se té myšlence nevyhýbám. Myslím si, že mě to jednou samozřejmě potká, pokud tedy nebudu následovat svého bratra a svého otce. Co se týče ženitby, tak si myslím, že v družině jsou jiní, kteří by se nad touto... nad tím měli vážněji zamyslet. Ano, jednou se bezpochyby ženit asi budu.

Čím je pro tebe Nurnská družina jako společenstvo, kterého jseš členem, a čím je pro tebe Liscannor jako obec, ve které ses narodil? Případně existuje něco, co ti na těchto dvou

věcech vadí nebo co cítíš, že by bylo třeba zmínit?

Tak já narozdíl od jiných dobrodruhů Nurnské družiny nemám se svojí identifikací v Nurnské družině absolutně žádný problém. Já jsem se narodil v Liscannoru, jsem synem dobrodruha a jsem na to nesmírně hrdý. Myslím si, že jak jsem už říkal, odpovídal v nějaké předchozí otázce, Liscannor je moje rodná vesnice, kde jsem prožil nádherné dětství. Sloužil jsem v gwendarronské armádě, takže se cítím být povinován i této zemi, v které žiji spokojený život, takže nemám absolutně s tímto žádný problém. A na to, že jsem členem Nurnské družiny, jsem nesmírně hrdý, narozdíl od trpaslíka Hefta, který se za to stydí a zatlouká to před svojí rodinou.

Mezi Nurnskými jsi docela uznávaným mužem. Je možné, že se jednou staneš vůdcem družiny. Jaký je tvůj náhled na to, jaké vlastnosti má mít vůdce družiny, co bys ty sám nabídl a čeho by ses vyvaroval?

Myslím si, že vůdce, které já jsem zažil v družině, byli dobří. Trošku problematický byl samozřejmě Dolwen, který mi přišel příliš měkký a to, jakým způsobem rozdělil kořist, bylo svým způsobem na pár facek. Ale nemám mu to za zlé a myslím si, že třeba tolik, kolik jsem dostal já, bylo v pořádku, neboť jsem mladý a mládí musí dostávat trošku přes hubu, aby se srovnalo. Pakliže bych se někdy stal vůdcem družiny, tak bych dbal na to, aby v boji byla družina lépe organizovaná. To samozřejmě souvisí s mým armádním výcvikem. Družina v boji má držet linii, nemá někdo vybíhat zbytečně z řady. Myslím si, že tak, jak to fungovalo v družině vlastně od jejich počátků, tak by to mělo fungovat dodnes, ale mělo by to být organizováno. To jest střelci na křídla, lidé, kteří vládnou zbraní, by měli stát vepředu a kouzelníci podporovat družinu buďto za válečníky, anebo pokud jsou dostatečně silní, by měli sami rozhodovat souboje. Já si myslím, že - mám to od svého otce - že kouzelník je rozhodujícím prvkem, rozhodujícím prvkem té strategie družiny. Kouzelník, nebo čaroděj, nebo mág, nebo jak se nazývají, je tím rozhodujícím článkem a on má vybrat nepřítele, zabít nejsilnějšího nepřítele a zbytek družiny se má postarat o zbytek. Takže pokud bych jednou byl vůdcem, tak bych asi více dbal na pořádek v družině, na bojové rozestavení a rozhodně si myslím, že například takovou kořist bych dělil úplně jinak než Dolwen a byly by tam veliké, veliké diametrální rozdíly. Hlídač koní by si asi za mého vůdcování moc nevydělal.

Máš nějaké plány do budoucna nebo nějaká přání, která bys chtěl, aby se ti vyplnila?

No tak, chtěl bych se dožít toho, že budu mít víc peněz, než mám teďka. Já vlastně si neustále peníze pučuju a... nechci říct, že žiju z ruky do huby, to samozřejmě ne, vládnou prostředky dobrodruha, ale chtěl bych zažít toho, abych si konečně pořídil věci, které chci. Jinak ty plány, ty asi máš na mysli tu svatbu. K tomu jsem se již vyjádřil. Určitě bych jednou chtěl mít děti. Chtěl bych, chtěl bych samozřejmě, aby i moje maminka, i moje sestra byly šťastné a žily v blahobytu, což tedy už žijí. Jinak nemám zatím nějaké velké přání. Myslím si, že jsou, jsou družiníci, kteří by mohli víc, kteří by si mohli přát více věcí.

Tvůj otec v životě vyznával jedno heslo: Účel světí prostředky. Máš i ty nějaké podobné motto, kterého se držíš? Případně existuje něco, k čemu by ses chtěl vyjádřit nebo co bys chtěl sdělit a nebylo to v tomto rozhovoru vyřčeno?

Zatím žádné životní motto nemám. S tím heslem svého otce bych souhlasil. Já si totiž myslím, že můj otec byl velký muž, který mnoho pro Nurnskou družinu znamenal. Jestli bych chtěl něco ještě dodat? Myslím si, že tento rozhovor byl natolik vyčerpávající, že už nemám co bych dodal a snad jenom doufám, že teď zakončíme zdárně výpravu, na které jsme.

Gerllode, připijme teď na činy veliké a na dálky nezměrné.

Dokážu se vytáhnout vejš než ostatní

Dnes jsem si popovídal se zástupcem druhé generace nurnských dobrodruhů, s Fionnem Ruindorským. Otázky jsem kladl vesměs jednoduché a myslím, že stejně se s nimi vypořádal i habán Fionn. G.M.

Fionne, začněme takovou úsměvnou otázkou. Je pravda, že ses do svých pětadvaceti let válel na peci?

Nnm..., tak to je samozřejmě nesmysl. To jsou pomluvy, které šíří modrý mozek Gerllod Moskýt. Jo..., jako podobná pomluva, jako co šíří, že v Trindindolu upalují trpaslíky. Takže to je samozřejmě nesmysl.

Ty jsi syn slavného dobrodruha. Jaký to na tebe

mělo vliv? Toužil ses stát dobrodruhem hned od mala, nebo jsi měl jiné představy?

No, já jsem v podstatě chtěl být dobrodruhem po tatínkovi a dělat to co on, ale díky několika tragickým událostem, co se udály v Nurnské družině, tak táta mě nechtěl nechat vlastně od mala nastoupit do Nurnské družiny. A nejdřív jsem dostal jeho pečlivé školení. Školení v Nurnu. Což bych raději nerozebíral.

Jaké bylo tvé dětství ve Vranigostu? Vranigost je přeci jenom velmi malá osada, kde asi občas musela být nuda. Nebo se plētu?

No, tak když jsem byl hodně malý, tak mi stačilo vlastně hrát si s rodiči a se sestrami. V okolí..., navíc tam byl les, takže jako to nebyl problém. A zhruba od deseti let jsem chodil právě s tatíkem do Nurnu, kde jsem potkal jaksi spoustu, spoustu chlapců, s kterými jsem se učil právě základy svého řemesla. Takže o nudu, nuda tam rozhodně nebyla.

Po smrti tvé matky Aelin se o vás staral tvůj otec sám. Jak na to vzpomínáš?

No tak..., to byla tragická událost, když prostě máma zemřela. No a naštěstí... My už sme byli velký, takže jsme se dokázali postarat sami o sebe a pomáhali jsme s domácností. Takže to nebyl vcelku problém.

Ještě jedna otázka na tvého otce. Co vlastně v současnosti dělá?

No, tak v současnosti nedělá vlastně nic zvláštního. Jako peněz máme dost. Je pravda, že občas tedy... se jaksi pomáhá se známými v oboru dělat nějaké věci, ale to jen tak. Jen tak jaksi. Jinak si... třeba rybaří a... a tak. Přeci už je jenom postarší. Tak prostě si užívá života na stará kolena.

Jak mám chápat tvé tvrzení, že ses učil na tržišti?

No, to bych tady raději nerozebíral. To prostě v našem oboru, to učení znamená spoustu. To se nedá praktikovat jako u čarodějů někde, někde ve věži. Nebo v učebně nebo co se vlastně, jak se učejí, pod dohledem těch svých profesorů. My přeci jenom musíme, abysme pořádně natrénovali to řemeslo, přijít do styku s lidmi, že...

Nó, takže kradeš.

Nó, dalo by se to tak někdy říct, že. Ale je to prostě součást výcviku.

Do povědomí ostatních družiníků ses dostal jako dnes již legendární lovec, který pytláčí v

liscannorském lese, neboť v okolí Vranigostu je málo zvěře. Alespoň tak to vehementně tvrdí Klabzej Myšilov. A nejenom to, prý jsi ho dokonce ohrožoval svým šípem na životě?

No, tak že bych potkal pana Myšilova v lese, si opravdu nevzpomínám, že jo. To jsou háké jeho představy. Jako já nejsem žádný lovec, který chodí do lesa. Kolem Vranigostu sou dokola lesy taky. Takže pokud máme s otcem chuť si něco ulovit, tak to není problém tam, ale jako v zásadě nechodím lovit hák zvlášť. To jaksi jenom vyjimečně sem tam. Rozhodně ne, že bych chodil do liscannorským lesů. Ty sou hrozně daleko, že jo. Zbytečně.

Zavzpomínej na své začátky v Nurnské družině.

No tak..., začátek se odehrál v Mallikornu, kde jsem měl jistě obchodní jednání. No a zcela náhodou jsem tam potkal Nurnskou družinu. A jelikož už jsem měl vyřešeno..., všechno vyřešeno, tak jsem se s ní vydal na zpáteční cestu do Gwendarronu, přičemž jsem ještě pomáhal řešit případ, který Nurnská družina řešila ohledně těch svatebních podvodů. Kdy chtěla..., jakési podezřelé společenstvo lákalo naivní dívky, že jo, do sňatku.

Měříš hodně přes dva sáhy. Nemáš někdy se svoji výškou problémy? Například nyní při prohledávání dolu to asi nebude pro tebe jednoduché.

No, tak pochopitelně. Vyrost jsem poněkud výš, než by bylo úplně záhodno. V dolech jsem teda eště nikdy nebyl, až doteďka. Takže tam je to poněkud nepříjemné. Je pravda, že taky nejsem úplně nenápadný, což je poněkud chyba. Na druhou stranu se mi o to lépe například šplhá nebo, nebo se dokážu vytáhnout jako vejš, než ostatní. Takže pro něco je to dobré, pro něco zase horší.

V Nurnské družině jsi již zažil několik výprav. Co považuješ za svůj největší úspěch? Kdy jsi měl pocit, že jsi vykonal pro družinu záslužný čin?

No, tak já v družině zase tak dlouho nejsem. Já jsem zatím jen na třetí výpravě a z toho..., z toho jedna necelá. Ovšem spíš sem v družině platnej tím, že chodím na různé průzkumy. Například v Mallikornu při průzkumu domu nebo bytu, kde se údajně skrýval jeden z těch podvodníků. No a i na výpravě tady ve východním Gwendarronu, tam jsem několikrát šel prozkoumat nějaké věci. Tam se bylo třeba nenápadně dostat. Takže asi tím můžu být platný družině. Zejména. V boji spíš budu využívat střelbu, že jo.

Jak vůbec trávíš volný čas ve Vranigostu? Chodíš

například navštěvovat souseda Riena Gwardita do jeho věže?

Ale no tak..., Riena zase tak často navštěvovat nechodím. To zase on je poněkud starší..., starší pán. A tak ve Vranigostu můžu v klidu odpočívat..., rybařit nebo tak. Tak většinou, když se chci pobavit, tak chodím do Nurnu. Tam mám přeci jenom víc známých z učení a tak. Takže tak.

Zhodnotil bys pro čtenáře ostatní členy družiny?

No, tak to máme další v družině. Třeba kolega zloděj Adon. To je vlastně hobit. Je takový hluchnější. Takže ten se specializuje na jiné věci než já. Ale vzájemně se můžeme doplnit, třeba při průzkumech. No..., pak je tu družinový lempl Horác Libový. Ten tedy, zdá se poslední dobou, po domluvě Menhoriana Blathela, začal i taky střilet, takže vypadá to, že bude naši střelbu podporovat..., podporovat v boji. No, jako hlavní členové jsou v družině Rien Gwardit, což je můj soused. Soused ze svojí věže. Jo, toho celkem znám už dlouho. No, jeho umění je samozřejmě nesmírné, ovšem je pravda, že se specializuje na poněkud věci, které mi nejsou tak úplně jasné, protože, jak se říká, souboje s kočkami a hromadami kamení, jaksi, to se mi nezdá, že by jeho respekt a vážnost není taková, jakou by si mohl zasloužit. No, druhým kouzelníkem je tam Menhorian Blathel. Ten vypadá jako učený pán, který také ví, co chce dosáhnout a jak toho chce dosáhnout. Takže ten, zdá se, má tu pozici družinového kouzelníka o dost silnější. No, dále pozice válečníků. Mukuřan Dolwen, to je typický barbar. Typický barbar, přímočarý a zároveň, zároveň dalo by se říct..., taková čistá duše, která nechce nikomu ublížit..., tedy z přátel. Z nepřátel je to něco jiného. No, pak místní..., Gerllod Moskyt. Jaksi liscannořan rodilý. Přitom ho zjevně poznamenala služba v gwendarronské armádě. To je vidět na jeho chování, jeho vtipch na účet ostatních družiníků. Nó, třetím válečníkem je Heft z Naglinu, který je takový spíš primitivnější trpaslík, který by vše řešil rvačkou, jak byl zvyklý zřejmě z party Karbon a z naglinských hospod, že jo, než dohodou. Samozřejmě nesmíme zapomenout na pana Myšilova. Ten z nějakého neznámého důvodu o mně už dlouho šíří pomluvy, že chodím v liscannorských lesích a straším tam lidi. I když co se týče, tak jsem slyšel naopak o něm, že tam postrašil několik liscannorských děvčat. Takže zřejmě to bude trochu jinak a myslím, že styl jeho života není úplně ten, není ten, za kterým bych šel já. Přeci jenom v tý jeho kůče to nevypadá příliš vábně. Jo, eště potom vzpomenu na Ohněžára. Ovšem to je jaksi nový člen a ten teprve se uvidí, co v družině jaksi ukáže.

Máš si vůbec představuješ svoji budoucnost? Máš

již vyhlédnutou nevěstu? Jaké dívky se ti líbí?

No, tak dívky se mi líbí jako lecjaké. Musí být tedy vyšší, protože přeci jenom k mojí vejšce se jen tak žádná malá dívka nehodí. I když je pravda, že takový kroll Lynhaard strávil šťastné manželství s Wenorou Katzbalgerovou, která byla o poznání menší. No, ale pravda, radši vyhledávám tedy vyšší, vyšší dívky. No, vyhraněný vkus nemám a jsem jaksi..., pěkná dívka se na pohled pozná. No a budoucnost v družině? Budu se snažit být dále nápomocen a budu se snažit vykonal a pomoci dosáhnout co nejvyšších úspěchů jaksi družiny. Jaksi zúčastnit se co nejspěšnějších výprav.

Tak ti děkuju.

Tuto Lyškánoru připravil k vydání Klabzej Myšilov, strážce Janternu